

ஐ.தே.கவின் 1978ஆம் ஆண்டு எதேச்சாதிகார அரசியல் அமைப்பு மாந்ந்நப்பட வேண்டும்!

தற்போது இலங்கையில் நடைமுறையில் இருக்கும் அரசியல் அமைப்பு 1978இல் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசால் கொண்டுவரப்பட்டதாகும். 1977 பொதுத்தேர்தலில் ஐ.தே.க அமோக வெற்றி பெற்றதைத் தொடர்ந்து கொண்டு வரப்பட்ட இந்த அரசியல் அமைப்பைப் பற்றிச் சிலாசித்துப் பேசிய அன்றைய பிரதமரும், பின்னர் இந்த அரசியல் அமைப்பின் மூலம் சர்வ வல்லமை பொருந்திய ஜனாதிபதியாக மாறியவருமான ஜே.ஆர்.ஜெயவர்தன, 'இந்த அரசியல் அமைப்பின் மூலம் ஆணைப் பெண்ணாக்குவதை விட மற்ற எல்லாவற்றையும் சாதிக்க முடியும்' எனக் கூறினார். இலங்கை அரசியலில் 'குள்ளநரி' என்றும், 'யங்கி டிக்கி' எனவும் பெயர் பெற்றவரான ஜே.ஆர், ஒரு அரசியல் சாசனத்தைக் கொண்டு வருகிறார் என்றால், அதில் நிறைய ஆர்த்தம் இருக்கிறது என்றுதான் ஆர்த்தம்.

சுதந்திர இலங்கை இதுவரை மூன்று அரசியல் அமைப்புகளைக் கண்டிருக்கிறது. முதலாவது அரசியல் அமைப்பு இலங்கை 1948இல் சுதந்திரம் அடைந்த பொழுது பிரித்தானிய காலனித்துவ ஆட்சியாளர்களால் தயாரித்து வழங்கப்பட்ட சோல்பரி அரசியல் அமைப்பாகும். அது அதைத் தயாரித்த சோல்பரி என்ற பிரித்தானியரின் பெயராலேயே அழைக்கப்பட்டது. இந்த அரசியல் அமைப்பு 1948 முதல் 1972 வரை 24 ஆண்டுகள் நடைமுறையில் இருந்தது. இலங்கையை ஆட்சி செய்த பிரித்தானிய

காலனித்துவவாதிகளால் தயாரிக்கப்பட்ட அரசியல் அமைப்பு என்ற வகையில் இது சுயாதீனமுள்ள ஒரு சுதந்திர நாட்டுக்கு பொருத்தமானதாக இருந்திருக்க முடியாது.

அதன்பின்னர் 1970இல் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையுடன் ஆட்சிக்கு வந்த சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி தலைமையிலான சமசமாஜக் கட்சி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்பன இணைந்த கூட்டரசாங்கம் இலங்கையை பிரித்தானிய முடியரசிலிருந்து துண்டித்து புதிய குடியரசு அரசியல் அமைப்பொன்றைக் கொண்டு வந்தது. இலங்கையை 'ஜனநாயக சோசலிசக் குடியரசு' என்ற பெயரில் அறிமுகம் செய்த இந்த அரசியல் அமைப்பு, பல முற்போக்கான

அரசியல் அம்சங்களைக் கொண்டிருந்த போதிலும், பல பாதகமான அம்சங்களையும் கொண்டிருந்தது.

அதுவும் பழம்பெரும் இடதுசாரிக் கட்சி என்ற பெருமையைப் பெற்ற லங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் பிரசித்திபெற்ற தலைவர்களில் ஒருவரும், அப்போதைய சிறீமாவோ அரசில் அரசியல் அமைப்பு அமைச்சருமாக இருந்தவருமான கலாநிதி கொல்வின் ஆர்.டி.சிவ்வா அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட இந்த குடியரசு அரசியலமைப்பில் சிறுபான்மையினருக்கு ஓரளவு பாதுகாப்பாக சோல்பரி அரசியல் அமைப்பில் இருந்த 28ஆவது சரத்து நீக்கப்பட்டதுடன், இலங்கையை ஒரு பௌத்த நாடாகவும் பிரகடனம் செய்தது. இதன் காரணமாக எப்போதுமே ஏகாதிபத்திய விசுவாசிகளாக இருந்து வரும் தமிழ் தலைமைகள் இந்த அரசியல் அமைப்புக்கு எதிரான கிளர்ச்சியை ஆரம்பிப்பதற்கு வழிவகுத்தது.

மூன்றாவது அரசியல் அமைப்பு 1978இல் ஜே.ஆர். அரசால் கொண்டு வரப்பட்டதாகும். அது இன்றுவரை, அதாவது 36 வருடங்களாக நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது. இந்த அரசியல் அமைப்பைக் கொண்டு வந்ததின் நோக்கம், சர்வ வல்லமை பொருந்திய நிறைவேற்று ஜனாதிபதி ஒருவர் மூலம் நாட்டை நிர்வகிப்பதாகும். அதற்கு முதல் இருந்த பிரித்தானிய 'வெல்ஸ்மினிஸ்டர்' தொடர்ச்சி 15ம் பக்கம் பார்க்க..

யுத்தங்களின்றி வாழமுடியாத சக்திகள்

எப்போதும் இலங்கையில் வாழும் தமிழர்களுக்கு எதிராகவே யுத்தம் ஒன்று நிகழ்த்தப்பட்டதாகவும், தமிழர்களுக்கு மாத்திரமே தீர்க்கப்படாத பிரச்சனைகள் இருப்பதாகவும் கருதுபவர்களுக்கு, உலகில் நீண்ட காலமாக நடக்கும் யுத்தங்கள் வெறும் செய்திகளே. இவர்கள் இந்த யுத்தங்களின் பின்னணிகள் பற்றி அக்கறைப்படாமல் இருப்பதோடு மாத்திரமன்றி, இலங்கையின் உள்நாட்டு இனப்பிரச்சனை, யுத்தம், அவலங்கள் எல்லாம் இப்போதுதான் இந்த உலக வரலாற்றில் முதன்முறையாக நடப்பதாக எண்ணி செயலாற்றி வருகிறார்கள். இதனால், பெரும் மோதலாக உருவெடுக்காத, கடுமையான யுத்தங்கள் நடந்து, முடிவடைந்து சமாதானங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள, இன்னமும் யுத்தங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்ற, ஏனைய நாடுகளின் உள்நாட்டு பிரச்சனைகளுடன் ஒப்பிட்டு, ஆராய்ந்து, இலங்கையின் இனப்பிரச்சனைக்கு ஒரு சரியான தீர்வுகாண இவர்கள் ஒருபோதும் முன்வரமாட்டார்கள்.

பலஸ்தீனர்களுக்கும் ஏனைய அரபு நாடுகளுக்கும் எதிரான இஸ்ரேலியர்களின் யுத்தம் 1948 ஆண்டு இஸ்ரேல் என்ற நாடு உருவாக்கப்பட்ட உடனேயே ஆரம்பித்துவிட்டது. அப்காணிஸ்தானில் சதிப்புரட்சிகள் மூலம் அட்சிக்கவிழ்ப்புகள் இடம்பெற்ற போதிலும், கடுமையான யுத்தம் 1979-1992 காலப்பகுதியிலும், பின்னர் 2001 ஆண்டிலிருந்தும் நடந்து வருகின்றது. 1980-1988 காலப்பகுதியில் ஈரானும் ஈராக்கும் யுத்தத்தில் (வளைகுடா யுத்தம்) ஈடுபட்டன. ஈராக் 1990 இல் குவைத்தை ஆக்கிரமித்ததிற்காக, 1991 இல் ஈராக் தாக்கப்பட்டது. அதன் பின்னர் ஈராக் இடையிடையே விமானத்தாக்குதலுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு, 2003 இலிருந்து ஈராக் யுத்த யூமியாக்கப்பட்டுள்ளது. 2011 இலிருந்து சிரியாவின் அட்சியாளர்களுக்கு எதிராக யுத்தம் நடந்து கொண்டிருக்கின்றது. இவ்வாண்டில் உக்ரைனில் யுத்தம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இவைகள் தவிரவும், கடந்த நூற்றாண்டில் மிகப்பேரழிவை ஏற்படுத்தி, 1945 இல் முடிவுற்ற இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தின் பின்னர், பல யுத்தங்கள் (கொரியா, கியூபா, பங்களாதேஸ், வியட்நாம், கம்போடியா, உகாண்டா, நிக்கராகுவா, எல்சல்வடோர், பிலிப்பைன்ஸ், ருவாண்டா, சோமாலியா, யுகோஸ்லாவியா, அங்கோலா, செச்செனியா, சூடான், லிபியா போன்ற நாடுகளில்) பேரழிவுகளை ஏற்படுத்தி சென்றள்ளன.

யுத்தங்கள் எதனால், எப்படி ஆரம்பிக்கப்பட்டன, எவ்வெவர் பின்னணியில் இருந்தார்கள் அல்லது இருக்கிறார்கள் என்பன ஒருபுறமிருக்க, தமக்கு தேவையானபோது யுத்தங்களை ஆரம்பிக்கவும் நிறுத்தவும் அமெரிக்கா தலைமையிலான நேட்டோ நாடுகளினால் இலகுவாக முடிகின்றதென்பதை காணக்கூடியதாக உள்ளது. நீரின்றி மீன்கள் வாழமுடியாத என்பது போல, உலகில் யுத்தங்களின்றி இந்த ஏகாதிபத்திய சக்திகளால் வாழ முடியாது. ஒரு நாட்டில் சமாதானமும் ஒருமைப்பாடும் நிலவினால் பொருளாதாரத்தில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டு தன்னிறைவான நாடாக உருவாகும். இதனால் தமது ஏகபோகத்திற்கு வழியேதமில்லாமல் போய்விடும். எனவே முடியுமானவரை நாடுகளில் உள்நாட்டு கலகங்களை உருவாக்கி, ஸ்திரமின்மை ஏற்படுத்துவதென்பது இவர்களது தந்திரம். இவர்கள் தமக்குத்தாமே 'சர்வதேச சமூகம்' என

நாமமும் சூட்டி, ஐ.நா. சபையையும் ஏகாதிபத்திய சார்பான ஊடகங்களையும் துணைக்கு அழைத்துக் கொண்டு உலகில் எந்த பாகமின்றாவும் கலகத்தில் குதித்து விடுகிறார்கள்.

மனித உரிமை மீறல்களை நிறுத்ததல், (முதலாளித்துவ) ஜனநாயகத்தை ஏற்படுத்தல், சர்வாதிகாரத்தை அகற்றதல், மனிதாபிமான நடவடிக்கை, அமைதியை நிலைநாட்டுதல், பயங்கரவாதத்தை ஒழித்தல், நாசகார ஆயுதங்களை களைதல் இஸ்லாமிய தீவிரவாதத்தை அடக்குதல், பிரிவினைவாதிகளை எதிர்த்தல் என பல்வேறு பெயர்களில் யுத்தங்கள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. அமெரிக்காவும் அதனது நேட்டோ பங்காளிகளும் எல்லாவித யுத்தங்களிலும் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ பங்கெடுத்து வருகிறார்கள்.

அப்காணிஸ்தானில் சோவியத் சார்பு அரசிற்கு எதிராக யுத்தம் புரிந்த இஸ்லாமிய தீவிரவாத முஜாகிதீன் இயக்கத்தை வழிநடத்திய அமெரிக்கா, பின்னர் அந்த இயக்கத்தின் பிரதான பிரிவுகளான அல்கைடா மற்றும் தலிபானை ஒழித்துக் கட்ட இப்போது நேட்டோவுடன் இணைந்து அப்காணிஸ்தானில் யுத்தத்தை நடத்தி வருகின்றது. ஈரானுக்கு எதிரான யுத்தத்தில் சதாம் தலைமையிலான ஈராக்கிற்கு அமெரிக்க-நேட்டோ கூட்டு ஆதரவழித்தது. பின்னர் அதே சதாமை அகற்றுவதற்கு ஈராக்கில் புதுந்து அந்த நாட்டை நாசப்படுத்தியது. இப்போது ஈராக்கின் முக்கியமான பகுதிகளில் நிலை கொண்டிருக்கின்ற இஸ்லாமிய தீவிரவாதிகளின் மீதான தாக்குதலை தொடங்கியுள்ளது. இந்த தீவிரவாதிகளுக்கு சிரிய அரசுக்கு எதிரான யுத்தத்தில் அமெரிக்க-நேட்டோ கூட்டினால் சகல உதவிகளும் வழங்கப்பட்டன. சிரியாவின் ஒரு பகுதியை மாத்திரமல்ல, ஈராக்கின் பகுதிகளையும் கைப்பற்ற முற்பட்டவுடன் அவர்கள் மீது குண்டுகளை வீசுகின்றனர். உக்ரைனில் வாழும் ரஸ்ய இனத்தவரின் போராட்டத்தை பிரிவினைவாதம் என்றும் அந்த பிரிவினைவாதிகளுக்கு ரஸ்யா நேரடியாக ஆதரவு வழங்குவதாகவும் கூறி, அமெரிக்க-நேட்டோ நாடுகள் ரஸ்யாவை சீண்டிய வண்ணமுள்ளன. 17.07.2014 இல் உக்ரைன் வான்பரப்பில் வைத்து பயணிகள் விமானமொன்று சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டது. இது உக்ரைன் ரஸ்ய பிரிவினைவாதிகளால் நிகழ்த்தப்பட்டதாக பிரச்சாரமொன்று முடுக்கிவிடப்பட்டு, அவர்களை அழித்தொழிப்பதற்கு நேட்டோ உக்ரைனுக்கு ஆயுதங்களை வழங்குகின்றது.

நாளொன்றுக்கு குறைந்தது 500 பேராக, வருடமொன்றுக்கு இரண்டு இலட்சம் பேராவது யுத்தங்களில் நேரடியாக மடிகிறார்கள். ஆனால் யுத்தங்கள் காரணமாக வருடத்திற்கு 29 மில்லியன் பேர் உயிரிழப்பதாக கூறப்படுகின்றது. *

வானவில்

தொடர்பு முகவரி: 'வானவில்' இதழுக்கு ஆக்கங்களை அனுப்ப விரும்புபவர்களும், இதழ்களைப் பெறவிரும்புபவர்களும் மற்றும் அனைத்துத் தொடர்புகளுக்கும் பின்வரும் மின்னஞ்சல் முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.
sunvaanavil@gmail.com

“இம்புல்கொட வீரன்” எஸ்.டி.பண்டாரநாயக்க காலமானார் !

— ச.சுப்பிரமணியம் —

எஸ்.டி.பண்டாரநாயக்க

ஒரு காலத்தில் இலங்கையில் “இம்புல்கொட வீரன்” என புகழ் பெற்றிருந்தவரும், சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் ஸ்தாபக உறுப்பினர்களில் எஞ்சியிருந்தவரும், முன்னாள் கம்பஹாத் தொகுதி நாடாளுமன்ற உறுப்பினரும் (1952 – 1970 மற்றும் 1977 – 1989 வரை), இலங்கையின் புகழ்பெற்ற பிரதமர் எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்கவின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரருமான எஸ்.டி.பண்டாரநாயக்க (சாமுவேல் டயஸ் பண்டாரநாயக்க) தமது 97ஆவது வயதில் 2014 யூன் 3ஆம் திகதி கொழும்பிலுள்ள தனியார் வைத்தியசாலை ஒன்றில் காலமானார்.

அவரது பூதவுடல் அவரது சொந்த ஊரான யக்கலவில் உள்ள சந்திரஜோதி பாடசாலை மைதானத்தில் பொதுமக்களின் அஞ்சலிக்காக வைக்கப்பட்டு, இறுதிச் சடங்குகளின் பின்னர் அவரது வீடு அமைந்துள்ள “மடுகல் வளவு”வில் அடக்கம் செய்யப்பட்டது.

எஸ்.டி.பண்டாரநாயக்க இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் 20ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து அதன் முடிவு வரை ஒரு தீர்க்கமான தடத்தைப் பதித்தவர் என்ற வகையில், அவரது நாமம் எப்பொழுதும் நினைவுகூரப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கும்.

இளமைக்காலம்

எஸ்.டி. பண்டாரநாயக்க, பண்டாரநாயக்க வம்சத்தைச் சேர்ந்த

ஒரு உயர்மட்ட நிலப்பிரபுத்துவ குடும்பத்தில் 1917ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். அவரது தகப்பனார் கம்பஹாவைச் சேர்ந்த முதலியார் சி.பி. டயஸ் பண்டாரநாயக்க ஆவார். தாயார் மாத்தறையைச் சேர்ந்த மகாமுதலியார் எக்கநாயக்கவின் புதல்வியாவார்.

எஸ்.டி. கல்சிலை மற்றும் மாத்தறை ஆகிய இடங்களிலிருந்து சென்.தோமஸ் கல்லூரியில் கல்வி கற்றார். அவர் படிப்பில் திறமைசாலியாக இருந்தது மட்டுமின்றி, விளையாட்டு, சாரணர் நடவடிக்கைகள் என்பவற்றிலும் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டார்.

பின்னர் அந்தக் காலத்தில் திருவாங்கூர் சமஸ்தானம் என்று அழைக்கப்பட்ட - இன்றைய கேரளா - புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட திருவாங்கூர் பல்கலைக்கழகத்தில் விவசாய கற்கை நெறிகளுக்காகச் சேர்ந்து கொண்டார். அங்கு கல்வி கற்ற காலத்தில் இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தாலும், மலையாள கம்யூனிஸ்ட்டுகளின் தொடர்பால் கம்யூனிசத்தின் பாலும் ஈர்க்கப்பட்டார்.

பொதுவாகவே கிவ்ர்ச்சித் தன்மை வாய்ந்த எஸ்.டி அவர்களை இந்தியச் சுதந்திரப் போராட்டத்தின் நாயகனான அசிம்சை வழியைப் போதித்த காந்தியோ அல்லது சகாவான ஜவகர்லால் நேருவோ ஈர்க்கவில்லை. அதற்கு மாறாக காந்தி தலைமையில் செயற்பட்ட காங்கிரஸ்

கட்சியிலிருந்து வெளியேறி தனது சொந்த ‘போர்வாட் புளொக்’ (Forward Bloc) கட்சியை உருவாக்கி பிரிட்டில் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு எதிராக ஆயுதம் தாங்கிய சுதந்திரப் போராட்டத்தை முன்னின்று நடாத்திய “நேதாஜி” சுபாஸ் சந்திரபோஸே எஸ்.டியை பெரிதும் ஈர்த்தார். (அந்த ஈர்ப்பின் காரணமாக தனது மூத்த புதல்வருக்கு சுபாஸ் என்றே பெயரிட்டார்)

இந்த நிலையில் 1940ஆம் ஆண்டு மேற்கு வங்காளத்தின் தலைநகரான கல்கத்தாவுக்குச் (இன்றைய கொல்கத்தா) சென்ற எஸ்.டி. சுபாஸ் சந்திரபோஸ் அவர்களை நேரடியாகச் சந்தித்தார். அது மாத்திரமின்றி ‘சாந்தி நிகேதன்’ சென்று இந்தியாவின் தேசியக் கவியும், இந்திய சுதந்திர கீதத்தின் சீருல்டிகர்த்தாவுமான ரவீந்திரநாத் தாகூர் அவர்களையும் சந்தித்தார். அத்துடன் இந்தியாவில் நிலமற்ற மக்களுக்கு உதவுவதற்காக பூமிதான இயக்கத்தை நடாத்தி வந்த “ஆச்சார்ய” வீனோபா அவர்களையும் சந்தித்தார்.

அரசியல் பிரவேசம்

எஸ்.டி. இரண்டாம் உலக மகா யுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த காலத்தில் இலங்கைக்குத் திரும்பி வந்தார். சுதந்திர இலங்கையின் முதலாவது பிரதமராகப் பின்னர் பதவியேற்ற டி.எஸ்.சேனநாயக்க அப்போதைய பிரிட்டில் ஆட்சியின்

கீழ் டொனமூர் அரசியலமைப்பின்படி உருவாக்கப்பட்ட சட்டசபையில் உணவு, காணி, விவசாய அமைச்சராகப் பதவி வகித்தார். அவர் இலங்கையில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக தனது அமைச்சில் 'விவசாயப்படை' ஒன்றை உருவாக்கினார். எஸ்.டி. தன்னையும் அதில் இணைத்துக் கொண்டார்.

இரண்டாம் உலக யுத்தம் முடிவடைந்ததைத் தொடர்ந்து அந்த விவசாயப் படையிலிருந்து விலகிய எஸ்.டி. கம்பஹா தொகுதியிலிருந்து யக்கல என்ற இடத்துக்குத் திரும்பி வந்தார்.

அங்கு அவர் தனது ஒன்றுவிட்ட சகோதரரான எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்க உருவாக்கிய 'சிங்கள மகாசபை' நடவடிக்கைகளிலும், இளைஞர்களை அணிதிரட்டும் நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட்டார். 1947இல் தேர்தல் நடைபெற்ற போது தமது சகோதரர் பண்டாரநாயக்க அங்கம் வகித்த ஐ.தே.கவின் வெற்றிக்காக உழைத்தார். அதேதேர்தல் வெற்றியின் பின்னர் டி.எஸ். சேனநாயக்க சுதந்திர இலங்கையின் முதலாவது பிரதமராகப் பதவியேற்க, அவரது அமைச்சரவையில் எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்க உள்நூராட்சி மற்றும் சுகாதார அமைச்சராகப் பதவியேற்றார்.

ஆனால் டி.எஸ்.சின் ஐ.தே.க அரசு பின்பற்றிய ஏகாதிபத்திய சார்பு, படுபிற்போக்கு கொள்கைகள் காரணமாக சில காலத்தின் பின்னர் பண்டாரநாயக்க அவ்வரசிலிருந்து விலகினார். அதன் பின்னர் அவர் தனது சொந்த அரசியல் கட்சியான சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியை 1951 ஓக்ரோபர் 2ஆம் திகதி கொழும்பு நகர மண்டபத்தில் ஆரம்பித்தார். அந்தக் கூட்டத்தில் எஸ்.டியும் உற்சாகமாகப் பங்குபற்றி அக்கட்சியின் ஸ்தாபக அங்கத்தவர்களில் ஒருவரானார்.

பாராளுமன்ற உறுப்பினராக

டி.எஸ்.சேனநாயக்க திடீரெனக் காலமானதால், 1952இல் அவரது

மகனான டட்லி சேனநாயக்க பொதுத் தேர்தல் ஒன்றை நடாத்தினார். அதேதேர்தலில் முதல் தடவையாக பண்டாரநாயக்கவின் சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி போட்டியிட்டு 8 ஆசனங்களை வென்றது. வெற்றி பெற்றவர்களில் கம்பஹா தொகுதியில் போட்டியிட்ட எஸ்.டியும் ஒருவர்.

அந்தக் காலத்தில் இலங்கையில் அனைத்துத் துறைகளிலும் ஆங்கில மொழியே கோலோச்சியது. பாராளுமன்றத்திலும் உறுப்பினர்கள் ஆங்கிலத்திலேயே உரையாற்றுவது வழமை. ஆனால் எஸ்.டி. ஆங்கிலத்தில் மிகுந்த புலமை உள்ளவராக இருந்த போதிலும், பாராளுமன்றத்தில் தனது 150 நிமிட கன்னிப் பேச்சை சிங்களத்திலேயே நிகழ்த்தி ஏகாதிபத்திய மோகத்துக்கு அடி கொடுத்தார். அவர் தமது உரையில் சுய பாசைகளான சிங்களம் - தமிழ் கற்றவர்களை விட ஆங்கிலம் கற்ற அரசு ஊழியர்களுக்கு அதிக சம்பளம் வழங்கும் கொடுமையை கடுமையாகச் சாடினார்.

இந்தக் காலகட்டத்தில் 1949இல் சீனப் புரட்சிக்குத் தலைமை தாங்கிய மாஓசேதுங் உலக இளைஞர்களை ஆகர்சிக்கும் சிவப்பு நட்சத்திரமாக ஒளி வீசத் தொடங்கினார். அந்த ஆகர்சிப்பு இளைஞரான எஸ்.டியையும் ஈர்த்தது. அதன் காரணமாக புதிய சோசலிச சீனாவின் கருத்துக்களையும், கண்ணோட்டத்தையும் தாங்கி சீனாவிலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்த ஆங்கில வார இதழான 'பீகிங் (பீஜிங்) ரிவியூ' (Peking Review) என்ற சஞ்சிகைக்கு சந்தாதாரரானார்.

அரிசி - ரப்பர் ஒப்பந்தம்

1952இல் கொரியாவில் ஏற்பட்ட யுத்தம் காரணமாக இலங்கை பெரும் பொருளாதார நெருக்கடியை எதிர்நோக்கியது. அதற்குக் காரணம் அமெரிக்கா இலங்கையிலிருந்து வாங்கிவந்த பொருட்களின் தொகையைக் குறைத்திருந்தது. இலங்கையின் பிரதான ஏற்றுமதிப் பொருட்களான தேயிலை, ரப்பர், தெங்குப் பொருட்கள் என்பவற்றால் ஏற்பட்ட வருவாயில் 23 வீத வீழ்ச்சி

ஏற்பட்டது. சுதந்திர இலங்கை பெரும் பொருளாதார நெருக்கடியில் வீழ்ந்தது. 50 மில்லியன் டொலர்கள் கடன் உதவி செய்யும்படி அமெரிக்காவிடம் இலங்கை கோரிய போதும், அமெரிக்கா அதை நிராகரித்துவிட்டது.

அதேநேரத்தில் பிரிட்டிஸ் ஆட்சியின் கீழ் இருந்த மலேயா சீனாவுக்கு ரப்பர் ஏற்றுமதி செய்வதை ஐ.நா தடை செய்திருந்தது. அதன் காரணமாக சீனாவுக்கு தேவையான ரப்பரைப் பெற்றுக் கொள்வதில் சிரமம் இருந்தது. சீனாவுடன் நட்புறவு புண்டிருந்த எஸ்.டி. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி சீனாவுக்கு இலங்கையின் ரப்பரை விற்கவும், இலங்கைக்கு அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்பட்ட அரிசியை இறக்குமதி செய்யவும் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுமாறு அப்போது டட்லி அரசில் வர்த்தக அமைச்சராக இருந்த ஆர்.ஜி.சேனநாயக்கவுக்கு (பிற்பாலத்தில் பிரபல சிங்கள இனவாதியாக அறியப்பட்டவர்) ஆலோசனை கூறினார்.

எஸ்.டியின் இந்த யோசனையை ஐ.தே.கவின் சிரேஸ்ட தலைவர்களில் ஒருவரும், பிரசித்தமான அமெரிக்க விசுவாசியுமான ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தன கடுமையாக எதிர்த்தார். ஆனால் பிரதமர் டட்லி சேனநாயக்க எஸ்.டியின் யோசனைக்கு ஆதரவாக இருந்ததால், வர்த்தக அமைச்சர் ஆர்.ஜி.சேனநாயக்க ஒரு தூதுக்குழுவுடன் சீனா சென்று, சீன அரசுடன் பேச்சுவார்த்தை நடாத்தி, இலங்கையின் ரப்பரை உலகச் சந்தை விலையிலும் கூடுதலான விலைக்கு சீனாவுக்கு விற்கவும், அதற்குப் பதிலாக உலகச் சந்தை விலையிலும் குறைவான விலைக்கு சீனாவிலிருந்து அரிசியைப் பெறவும் வெற்றிகரமான ஒப்பந்தம் ஒன்றைச் செய்துவிட்டு வந்தார். "அரிசி - ரப்பர் ஒப்பந்தம்" எனப் பிற்காலத்தில் புகழ்பெற்ற இந்த ஒப்பந்தம் 25 வருடங்களுக்கும் மேலாக நடைமுறையில் இருந்து, இலங்கை - சீன நட்புறவை ஆழப்படுத்த உதவியது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆர்.ஜி.சேனநாயக்க இந்த

ஒப்பந்தத்தைச் செய்வதற்காக சீனா சென்றிருந்த நேரத்தில், சீனத் தலைநகர் பீஜிங்கில் உலக சமாதான மாநாடு ஒன்று நடைபெற்றது. அதில் இலங்கையிலிருந்து கலந்து கொண்டவர்களில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த நா.சண்முகதாசன், பி.வைகுந்தவாசன் (பின்னாளில் ஐ.நாவில் அத்துமீறி நுழைந்து இலங்கைத் தமிழர் சார்பாகப் பேசியவர்) ஆகியோருடன் எஸ்.டி.பண்டாரநாயக்கவும் பங்குபற்றியிருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. (தனது பயணம் சம்பந்தமாக “நான் கண்ட நவ சீனா” என்றொரு நூலையும் வைகுந்தவாசன் எழுதி வெளியிட்டார்)

1956 திருப்பு முனை

1956ஆம் ஆண்டு இலங்கையின் சரித்திரத்தில் ஒரு மகத்தான திருப்பு முனையாகும். 1948 பெப்ரவரி 4இல் பிரிட்டிஷ்காரன் இலங்கைக்கு சுதந்திரம் வழங்கிவிட்டு நாட்டைவிட்டு வெளியேறினாலும், அவனுடைய அதே கொள்கைகளையே கழிப்பு தோலுடன் இருந்த இலங்கைத் துரைமாரின் கட்சியான ஐ.தே.க பின்பற்றி ஆட்சியை நடாத்தி வந்தது. அக்கட்சியின் பொருளாதாரக் கொள்கைகளும், சமாளிய மக்களை வாட்டி வதைத்த அதன் நடவடிக்கைகளும் மக்களைப் பெரும் துன்பத்துக்கு உள்ளாக்கியது.

எனவே மக்களினது கோரிக்கையை வலியுறுத்தியும், அரசின் மக்கள் விரோத நடவடிக்கைகளுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தும், இடதுசாரிக் கட்சிகள் 1953 ஓகஸ்ட் 12ஆம் திகதி மாபெரும் ஹர்த்தால் ஒன்றுக்கு அழைப்பு வீடுத்தன. அந்த அழைப்புக்கு ஆதரவாக முழுநாடுமே கிளர்ந்தெழுந்தது. அதனால் ஐ.தே.க அரசு பதவியைவிட்டு ஓடியது. இந்தப் போராட்டத்துக்கு பண்டாரநாயக்காவின் சுதந்திரக் கட்சியும் ஆதரவு தெரிவித்ததுடன், அந்தப் போராட்டத்தின் படிப்பினைகளையும் அவர் கிரகித்துக் கொண்டார்.

சீனத்தலைவர் மாஓசேதுங் அவர்களுடன் எஸ்.டி. பண்டாரநாயக்கவும் துணைவியாரும்

அதன் காரணமாக தனது கட்சியின் கொள்கைகளை நாட்டு மக்களின் தேவைக்கு ஏற்ப வகுத்துக் கொண்டார். அதனடிப்படையில் 1956 பொதுத்தேர்தலில் பண்டாரநாயக்கவின் சுதந்திரக் கட்சி வரலாறு காணாத வெற்றியைப் பெற்று ஆட்சியைக் கைப்பற்றியது. ஐ.தே.க கட்சி வெறுமனே 8 தொகுதிகளில் மட்டுமே வெற்றியீட்டியது. சுதந்திரக் கட்சியில் வெற்றியீட்டியவர்களில் கம்பஹா தொகுதியில் வெற்றியீட்டிய எஸ்.டி.பண்டாரநாயக்கவும் ஒருவர். இத்தேர்தலில் எஸ்.டி. 34,898 வாக்குகள் பெற்று, தன்னை எதிர்த்துப் போட்டியிட்ட ஐ.தே.க வேட்பாளரை 29,802 அதிகப்படியான வாக்குகளால் தோற்கடித்தார்.

தேர்தலின் பின்னர் அமைந்த புதிய மந்திரி சபையில் சேர்ந்து கொள்ளும்படி எஸ்.டிக்கு பிரதமர் எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்க அழைப்பு வீடுத்தார். ஆனால் சுதந்திரக் கட்சியின் ஸ்தாபக உறுப்பினர்களில் ஒருவராகவும், பண்டாரநாயக்கவின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரராகவும், தேர்தலில் அமோக வெற்றியீட்டியவராகவும் இருந்த போதிலும், பண்டாரநாயக்கவின் அழைப்பை நிராகரித்த எஸ்.டி, சதாரண ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவே மக்களுக்கான தனது சேவையைக் கடைசியைத் தொடர்ந்து செய்தார். (ஆனால் இன்று அவரது மகன் பந்து பண்டாரநாயக்க, சந்திரிகாவின் அமைச்சரவையிலும், ராஜபக்சவின் அமைச்சரவையிலும் அமைச்சராகப் பதவி வகித்து மக்களுக்குச் சேவையாற்றுகின்றார்)

எப்பொழுதும் மக்களுக்காக

எஸ்.டி. எப்பொழுதும் பாராளுமன்றத்தில் சாதாரண மக்களின் பிரச்சினை பற்றியே பேசி வந்திருக்கிறார். சிங்கள மக்களின் பிரச்சினை என்றில்லாது தமிழ், முஸ்லீம், மலையக மக்கள் என இலங்கையின் அனைத்து மக்களின் பிரச்சினைக்காகவும் அவர் குரலெழுப்பியிருக்கிறார்.

எங்காவது ஏதாவதொரு பிரச்சினை நடந்து அதில் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டால், அங்கு முதல் ஆளாக எஸ்.டி நிற்பார். 1961இல் தமிழரசுக்கட்சி சிறீமாவோ பண்டாரநாயக்கவின் அரசுக்கெதிராக வடக்கு கிழக்கில் அரச அலுவலகங்களுக்கு முன்னால் மறியல் போராட்டமும், சத்தியாக்கிரகமும் நடாத்தி, அந்தப் பகுதிகளில் அரசு நடவடிக்கைகளை ஸ்தம்பிக்க வைத்த போது, அங்கு நேரடியாகச் சென்று மக்களின் கருத்துகளைக் கேட்ட ஒரேயொரு சுதந்திரக்கட்சி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் எஸ்.டி.பண்டாரநாயக்க மட்டுமே.

அதேபோல 1960களில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வட பகுதியில் தீண்டாமைக் கொடுமைகளுக்கு எதிராக புரட்சிகரக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைமையில் போராடிய போது, தமிழரசு □ தமிழ் காங்கிரஸ் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் சாதி வெறியர்களின் பக்கம் நிற்க, எஸ்.டி அந்த மக்களுக்காகப் பாராளுமன்றத்தில் குரல் எழுப்பியதுடன், வட பகுதிக்குச் சென்று அந்த மக்களுக்குத் தனது நேரடியான ஆதரவையும் தெரிவித்தார்.

அதேபோல 1968இல் கிளிநொச்சி விவசாயிகள் சங்கத்தின் அழைப்பை ஏற்று கிளிநொச்சிக்கு 3 நாள் விஜயம் ஒன்றை மேற்கொண்டு அங்கு சென்று அப்பிரதேச மக்களின் குறைகளைக் கண்டறிந்ததுடன், சாதாரண விவசாயிகளைப் போலவே அவர்களது வீடுகளில் பாயில் படுத்தி, ஆற்றில் குளித்து, காடுகளில் காலைக்

கடன்களைக் கழித்து, அவர்களது இதயங்களை வென்று சென்றார்.

அப்பொழுது ஐ.தே.க அரசாங்கத்தில் அங்கம் வகித்துக் கொண்டிருந்த தமிழரசுக் கட்சியின் கிளிநொச்சி தொகுதி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பண்டிதர் கா.பொ.இரத்தினம், அப்போதைய யாழ்.அரசாங்க அதிபர் வேர்ணன் அபயசேகர மூலம் திருவையாறு படித்த வாலிபர் திட்டத்திற்குள் எஸ்.டி.யை அனுமதிக்கக்கூடாது எனக் கேவலமான முறையில் தடை உத்தரவு பிறப்பித்திருந்தும், அந்தத் தடையையும் மீறி திருவையாறு படித்த வாலிபர் திட்டத்தின் 102

வீவசாயிகளும் திட்டக் காரியாலயத்துக்கு முன்னால் வீதியில் நின்ற முதிசை மர நிழலில் அவருக்கு மகத்தான வரவேற்புக் கொடுத்தனர்.

அதேபோல, அவர் சென்ற மிருகவில் படித்த மகனீர் திட்டம், விசுவமடு படித்த வாலிபர் திட்டம், பரந்தன் இரசாயனத் தொழிற்சாலை, வட்டக்கச்சி விவசாயப் பண்ணை என்பனவற்றிலும் விவசாயிகளும், தொழிலாளர்களும், மாணவர்களும் அவருக்குப் பெரும் வரவேற்பு அளித்தனர். அந்த விஜயத்தின் உச்சமாக வட்டக்கச்சி சந்தை மைதானத்தில் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டம் ஒன்றிலும் அவர் உரையாற்றினார்.

அதுமட்டுமின்றி, கிளிநொச்சிப் பிரதேசத்தில் புயலாலும், வெள்ளத்தாலும் சேதமடைந்த வீடுகளைத் திருத்த அரசாங்கம் உதவ வேண்டும் எனவும் பாராளுமன்றத்தில் குரலெழுப்பினார். அத்துடன் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட விசுவமடு படித்த வாலிபர் திட்ட இளம் விவசாயிகளின் மிகையச் செடிகளுக்கு நஸ்ட ஈடு வழங்கக் கோரி அவர்களது தூதுக்குழு ஒன்றை அப்போதைய நீர்ப்பாசன, விவசாய அமைச்சர் சி.பி.டி.சில்வாவிடம் அழைத்துச் சென்று பேச்சுவார்த்தையும் நடாத்தினார்.

தூப்பாக்கி ஏந்திய எதிரிகள் ஒழிக்கப்பட்ட பின், தூப்பாக்கி இல்லாத எதிரிகள் இன்னும் இருப்பர். அவர்கள் நம்முடன் ஜீவமரணப் போராட்டம் நடத்துவது நிச்சயம்.

-மா சே தூங்

“இம்புல்கொட வீரய”

எல்லாவற்றையும் வீட தமிழ் மக்கள் தமது வாழ்நாளில் என்றுமே மறக்க முடியாத செயல் ஒன்றை எஸ்.டி.பண்டாநாயக்க செய்திருக்கிறார். இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்காக 1957இல் பிரதமர் பண்டாரநாயக்க, தமிழரசுக்கட்சித் தலைவர் எஸ்.ஜே.வி.செல்வநாயக்கதை அழைத்து உடன்படிக்கை ஒன்றைச் செய்தார். “பண்டா - செல்வா ஒப்புநதம்” எனப் புகழ்பெற்ற அந்த ஒப்புநதத்தை இரத்துச் செய்யக் கோரி, இனவாத ஐ.தே.கவின் தலைவர் ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தன ஐ.தே.க காதையர்களையும், பௌத்த பிக்குமார்களையும் அழைத்துக் கொண்டு கண்டிக்கு பாத யாத்திரை மேற்கொண்டார். இதனால் நாட்டில் பெரும் இன வன்செயல் ஒன்று உருவாகக்கூடிய அபாயம் தோன்றியிருந்தது. இதனை அவதானித்த எஸ்.டி, ஜே.ஆரின் பாதயாத்திரை சென்று கொண்டிருந்த பாதையில் கம்பஹா தொகுதியின் ‘இம்புல்கொட’ என்ற இடத்தில் வைத்து ஊர்வலத்தை தனது ஆதரவாளர்கள் சகிதம் வழிமறித்து தொடர்ந்து போகவிடாமல் செய்ததுடன், அவர்களைக் கலைந்து போக வைத்தார்.

எஸ்.டியின் இந்த தீரமிக்க, தேசபக்த செய்கையை மெச்சிய பிரதமர் பண்டாரநாயக்க, அவருக்கு “இம்புல்கொட வீரய” (இம்புல்கொட வீரன்) என்ற பட்டத்தை வழங்கிக் கௌரவித்தார்.

பாராளுமன்றம் திருடர் குகை

இலங்கைக்கு பிரித்தானியர் வழங்கிய சோல்பரி அரசியல் அமைப்பு மீது எஸ்.டி என்றுமே விசுவாசம் கொண்டதில்லை. பிரித்தானியர் வழங்கிய ‘வெஸ்ற்மினிஸ்டர்’ இருகட்சி ஆட்சிமுறை இலங்கை போன்ற வளர்முக நாடுகளுக்கு பொருத்தமற்றது என்பதே எஸ்.டியின் கருத்தாகும். தேர்தலில் வெற்றிபெறும் கட்சியும், எதிர்க்கட்சிகளும் இணைந்த தேசிய அரசாங்கம் ஒன்றை

அமைப்பதன் மூலமே நாட்டை முன்னேற்றப் பாதையில் இட்டுச் செல்லலாம் என்பதே அவரது தொடர்ச்சியான அபிப்பிராயமாக இருந்து வந்தது.

அதன் காரணமாக, அவர் ரஸ்யாவில் புரட்சிக்கு முன்னர் ரஸ்யப் பாராளுமன்றத்தை வெனிசின் ஆலோசனைக்கேற்ப ஒரு போல்ஸ்விக் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் “திருடர்களின் குகை” என வர்ணித்தது போலவே, எஸ்.டியும் இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தை “திருடர்களின் குகை” என பாராளுமன்றத்தில் வைத்தே வர்ணித்தார். இதனால் அவர் ஒரு வாரம் பாராளுமன்றத்திலிருந்து இடைநீறுத்தியும் வைக்கப்பட்டார்.

அவரது இந்த நடவடிக்கையும், தீண்டாமை ஒழிப்புப் போராட்டத்தில் அவர் புரட்சிகரக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடன் நெருங்கிச் செயற்பட்டமையும், 1966 ஜனவரி 8 இல் ஐ.தே.க அரசாங்கம் கொண்டு வந்த தமிழ் மொழி விசேட மசோதாவுக்கு எதிராக சிறீலங்கா - சமசமாஜ - கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் மேற்கொண்ட இனவாத வேலைநிறுத்தத்திற்கு அவரது எதிர்ப்பும் சேர்ந்து, அவருக்கும் சுதந்திரக் கட்சிக்கும் இடையே வீரிசலை உண்டுபண்ணியது.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒருமுறை பாராளுமன்றத்தில் எஸ்.டியைப் பார்த்து ஐ.தே.க உறுப்பினர் ஒருவர் “உமது தலைவர் யார்?” என்றொரு கேள்வியை எழுப்பினார். அவர் “சிறீமாவோ” என்று சொல்லாமல் “சண்முகதாசன்” என்று சொல்லுவார் என அந்த ஐ.தே.க உறுப்பினர் எதிர்பார்த்தார். அப்படி எஸ்.டி சொன்னால், சுதந்திரக்கட்சி அவரைக் கட்சியிலுந்து வெளியேற்றும் என்பதே ஐ.தே.க உறுப்பினரின் நப்பாசையாகும்.

அவரது எண்ணத்தைப் புரிந்து கொண்ட எஸ்.டி “எனது தலைவர் மாவோ” (சீனத் தலைவர்) எனச் சொல்லி ஐ.தே.க உறுப்பினரின் வாயை அடைத்துவிட்டார். இதுபற்றி

எப்பொழுதும் நகைச்சுவையுடனும், இரட்டை அர்த்தத்திலும் பேசும் கம்யூனிஸ்ட் மு.கார்த்திகேசன், “எஸ்.டி அந்த உறுப்பினருக்கு எனது தலைவர் ஸ்ரீ - மாவோ (Shri Mao) என்று கூறியிருக்கலாம்” என நகைச்சுவையாகக் குறிப்பிட்டார்.

எஸ்.டி சுதந்திரக் கட்சியில் வாலிப முன்னணித் தலைவர், கட்சியின் பொதுச்செயலாளர் உட்படப் பல பதவிகளை வகித்திருக்கிறார். ஆனால் சுதந்திரக் கட்சியின் கொள்கைகளின் மீது அவருக்கு வீமர்சனம் ஏற்படத் தொடங்கிய பின்னர், கட்சிக்குள் உள்ள முற்போக்கான அணியினருக்காக கட்சியின் முன்னாள்

மூதவை (செனட்) உறுப்பினரான ஐ.கருணாகொட (பின்னாளில் சீனாவுக்கான இலங்கைத்துவராகப் பணியாற்றியவர்) என்பவருடன் இணைந்து ‘கமண’ (பயணம்) என்றொரு பத்திரிகையையும் நடாத்தினார்.

புரட்சிகர கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில்

ஆனால் சிறிது காலத்தில் எஸ்.டிக்கும் சுதந்திரக் கட்சிக்கும் இடையிலான விரிசல் ஆழமடைந்து, அவர் தானும் சேர்ந்து உருவாக்கிய கட்சியை விட்டு வெளியேற வேண்டிய ஒரு துர்ப்பாக்கிய சூழல் ஏற்பட்டது. அதன் காரணமாக அவர் கட்சியை விட்டுப் பிரிந்து புரட்சிகர கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உறுப்பினரையைப் பெற்றுக் கொண்டதுடன், பாராளுமன்றத்திலும் தனியான சுதந்திர உறுப்பினராகச் செயற்படத் தொடங்கினார். இதன் காரணமாக மறுபக்கத்தில் புரட்சிகர கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் அவரது செல்வாக்கு வெகுவாக அதிகரித்து வந்தது. கட்சிக்கு இப்பொழுதுதான் ஒரு சரியானதும், வெகுஜனச் செல்வாக்கு உள்ளதுமான தலைவர்

கீடைத்திருக்கிறார் என்ற கருத்து, கட்சி உறுப்பினர்களிடையே உருவானது.

மாஓவுடனான விசேட சந்திப்பு

எஸ்.டியின் முற்போக்கு

நிலைப்பாட்டையும், அவர் இலங்கை - சீன நட்புறவுக்காக ஆற்றிய பங்களிப்பையும் கௌரவிக்கும் முகமாக சீன மக்களின் மாபெரும் தலைவர் மாஓ அவர்கள், எஸ்.டியையும் அவரது மனைவியையும் சீனாவுக்கு அழைத்து அவர்களுடன் ஒரு விசேட சந்திப்பை மேற்கொண்டார். இந்தக் கௌரவம் பொதுவாக ஒரு நாட்டின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அல்லது அரசுத் தலைவர் என்போருக்கு மட்டுமே சீனாவால் அளிக்கப்படும் ஒன்றாகும்.

இந்தக் கட்டத்தில் 1970 பொதுத்தேர்தல் வந்தது. வழமை போல எஸ்.டி தனது கம்பஹாத் தொகுதியில் போட்டியிட முடிவெடுத்தார். ஆனால் இம்முறை சுதந்திரக் கட்சி சார்பாக அல்லாமல் புரட்சிகர கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் (அக்கட்சிக்கு தேர்தல் அலுவலக அங்கீகாரம் இல்லாதபடியால்) சுயேட்சை உறுப்பினராகப் போட்டியிடவே இருந்தார். அவருக்கான கட்டுப்பணத்தை கட்சியின் வட பகுதித் தோழர்கள் செலுத்தினர்.

எஸ்.டி போட்டியிடுவதால் அவருக்கு

எதிராக வேட்பாளரை நிறுத்துவதான சுதந்திரக் கட்சிக்குள்ளும் விவாதம் நடந்து வந்தது. அதேநேரத்தில் பத்திரிகையாளர் ஒருவர் எஸ்.டியிடம், “நீங்கள் வெற்றி பெற்று, மறுபக்கத்தில் சுதந்திரக் கட்சி தலைமையிலான கூட்டணியும் வெற்றி பெற்று, சிநீமாவோ

தலைமையில் ஆட்சி அமைந்தால், நீங்கள் அவரது அரசாங்கத்துக்கு ஆதரவளிப்பீர்களா?” என ஒரு கேள்வியைக் கேட்டார்.

அதற்குப் பதிலளித்த எஸ்.டி, “அந்த அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும் முற்போக்கு நடவடிக்கைகளை ஆதரிப்பேன்” எனப் பதிலளித்தார்.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலிருந்து நீக்கம்

இந்தப் பேட்டியைக் கண்டு புரட்சிகரக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பொதுச்செயலாளர் சண்முகதாசன் சீறியெழுந்தார். ஏகாதிபத்திய சார்பு ஐ.தே.கவையும், ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு சுதந்திரக் கட்சியையும் ஒரு தராசில் வைத்துக் கணிக்கும் ரொட்டல்சுவாத நிலைப்பாட்டை என்றும் பின்பற்றி வந்த சண்முகதாசன், எஸ்.டி கட்சியின் கொள்கையையும், கட்டுப்பாட்டையும் மீறிவிட்டார் என்று குற்றம் சுமத்தி, அவரைக் கட்சியிலிருந்து ஒரேயடியாக நீக்கி விட்டார். கட்சிக் கட்டுப்பாட்டை மீறி பத்திரிகைக்கு பேட்டி கொடுத்தது என்பதுதான் எஸ்.டி மீதான சண்முகதாசனின் குற்றச்சாட்டு என்ற போதிலும், கட்சிக்குள் தன்னை விட எஸ்.டிக்கு செல்வாக்கு அதிகரித்து வந்ததுதான் சண்முகதாசனின் நடவடிக்கைக்கு உண்மையான காரணமாகும்.

இதனால் எஸ்.டி அநியாயதாக ஒரு திரிசங்கு நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டார். இந்தச் சூழ்நிலையில் சுதந்திரக் கட்சியும் கம்பஹா தொகுதியில் தனது வேட்பாளரை நிறுத்தியது. அதன் காரணமாக எந்தவொரு கட்சியினதும் ஆதரவு இல்லாத எஸ்.டி அந்தத்

தேர்தலில் தோற்றுப்போனார். எந்தத் தொகுதியில் 1956 முதல் 1970 வரை தொடர்ச்சியாக 14 ஆண்டுகள் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தாரோ, எந்தத் தொகுதியில் ஜே.ஆர். கண்டி யாத்திரையை அடித்துக் கலைத்துவிட்டு, இனவாதப் பிரச்சாரங்களுக்கு மத்தியிலும் அமோக வெற்றி பெற்றாரோ, அந்தத் தொகுதியில் சண்முகதாசனின் கழுத்தறுப்புக் காரணமாக அவர் தோற்கவேண்டி ஏற்பட்டுவிட்டது.

ஜே.வி.பிக்கு ஆதரவும் சிறை வாழவும்

அதன் பின்னர் ஜே.வி.பி இயக்கம் அவரை அணுகி தமது தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். அதனால் ஜே.வி.பியின் 1971 ஏப்ரல் ஆயுதக் கிளர்ச்சியைத் தொடர்ந்து எஸ்.டியையும் அரசாங்கம் கைது செய்து சிறிது காலம் சிறையில் அடைத்து வைத்திருந்தது.

சுதந்திரக் கட்சியில் இணைதலும் ஓய்வும்

பின்னர் அவர் மீண்டும் சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியில் இணைந்து தனது பழைய பாசணைக்குத் திரும்பினார். 1977இல் ஜே.ஆர். தலைமையில் ஐ.தே.க ஆறில் ஐந்து பெரும்பான்மை அமோக வெற்றியுடன் ஆட்சிபீடம் ஏறிய போது, சுதந்திரக் கட்சியில் வெற்றிபெற்ற எட்டே எட்டுப் பேரில் எஸ்.டியும் ஒருவர். அடுத்த தடவையும் அவர் தேர்தலில் வென்றார். அதன் காரணமாக பின்னரும் 1977 முதல் 1989 வரை 12 ஆண்டுகள் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்து, பின்னர் முதுமை காரணமாகப் பாராளுமன்ற அரசியலில் இருந்து ஒதுங்கிக் கொண்டார்.

அவர் அரசியலிலிருந்து ஒதுங்கிக் கொண்டாலும் சமூக, கலாச்சார, சமய நடவடிக்கைகளில் கடைசி வரை ஈடுபட்டே வந்தார். 1995இல்

யாழ்ப்பாணம் புலிகளிடமிருந்து மீட்கப்பட்ட பின்னர், தனது தொகுதி மக்களை குழுக்குழுவாக வடக்கிற்கு அனுப்பி அங்குள்ள மக்கள் அனுபவித்த கஸ்டங்களைப் பார்த்துவுரச் செய்தார்.

அதேபோல, தமது யக்கலையிலுள்ள “மடுகஸ் வளவ”வில் (Madugas Walawwa) தனது மகன் மாதந்தோறும் நடாத்தி வந்த மாதாந்தக் கருத்தரங்கிற்கு எம்மையும் அழைத்து, அன்புடன் உரையாடி, விருந்தளித்து எம்மைக் கௌரவித்தார். நாம் கொழும்பில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முன்னாள் பருத்தித்துறைத் தொகுதிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் தோழர் பொன்.கந்தையா அவர்களுக்கு ஒரு ஞாபகார்த்தக் கூட்டம் நடாத்திய போது, முதுமையிலும் தமது பாரியார் சகிதம் வந்து கலந்து கொண்டார்.

எஸ்.டியின் வரலாறு என்பது ஒரு தனி மனிதனின் வரலாறு அல்ல. அது இலங்கை மக்களின் ஒரு காலகட்ட வரலாற்றுடன் பின்னிப் பிணைந்தது. அவர் இம்புல்கொட வீரன் மட்டுமல்ல, லங்காதேவியின் வீரனும் புதல்வருமாவார். *

இந்தியாவில் தடை செய்யப்பட்டுள்ள இயக்கங்களின் பட்டியல்!

இந்தியாவில் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திற்கு தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது அனைவரும் அறிந்த விடயம். அந்தத் தடை இரண்டு வருடங்களுக்கு ஒருமுறை புதுப்பிக்கப்படுவது வழமை. அந்தத் தடை சம்பந்தமாக ஆராயும் குழுவுக்கு முன்னால் ஒவ்வொரு முறையும் ஆஜராகி அந்தத் தடையை நீக்கும்படி கோருவது ம.தி.மு.க பொதுச்செயலாளரும், புலிகளின் கண்மூடித்தனமான விசுவாசியுமான வை.கோபாலசாமியின் வழமையாகவும் இருந்து வருகிறது.

இந்த முறை தாம் பதவியை இழந்து விடுவோம் எனக் கருதியோ என்னவோ, மன்மோகன்சிங் தலைமையிலான காங்கிரஸ் அரசு தேர்தலுக்கு முன்னர் புலிகள் மீதான தடையை 5 ஆண்டுகளுக்கு நீடித்து உத்தரவு பிறப்பித்தது.

தற்போது புதிதாகப் பதவியேற்றுள்ள நரேந்திர மோடி தலைமையிலான பாரதிய ஜனதா கட்சி அரசு, அந்தத் தடை பற்றிய கருத்தை மீண்டும் அது சம்பந்தமான குழுவிடம் வினவியிருக்கிறது. இது புதிய அரசு பதவியேற்றால் ஒரு வழமையான செய்கைதான் என்றபோதிலும், ‘அவலை நினைத்து உரலை இடிக்கும்’ புலிப் பிளாமிகள், புலிகள் மீதான தடையை

இந்தியா நக்காதா என அங்கலாயத்த வண்ணம் உள்ளனர்.

ஆனால் இந்தியாவில் எந்த அரசு பதவிக்கு வந்தாலும், புலிகள் மீதான தடையை நீக்கி தங்களுக்குத் தாங்களே குழி தோண்டும் கைங்கரியத்தைச் செய்யமாட்டார்கள் என்பது இந்த மூடர்களுக்கு எங்கே விளங்கப் போகிறது.

கீழே இந்தியாவில் தடை செய்யப்பட்ட அமைப்புகளின் பட்டியல் தரப்பட்டுள்ளது. இலங்கையில் எத்தனையோ ஆயுதம் தாங்கிய அமைப்புகள் செயல்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் புலிகள் மட்டும்தான் இந்தியாவிலும், அநேகமான உலக நாடுகளிலும் பயங்கரவாத அமைப்பாகத் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதை வாசகர்கள் அறிவார்களாக.

இந்தியாவில் தடை செய்யப்பட்டுள்ள இயக்கங்கள் வருமாறு

1. அஸ்ஸாம் விடுதலை ஐக்கிய முன்னணி
2. போட்டோலான்ட் தேசிய ஜனநாயக முன்னணி
3. மக்கள் விடுதலை இராணுவம்
4. ஐக்கிய தேசிய விடுதலை முன்னணி
5. புரட்சிகர மக்கள் கட்சி (காங்களேபாக்)
6. காங்களேபாக் பொதுவுடைமைக் கட்சி
7. காங்களே யால் கான்பா லும்

8. மணிப்பூர் மக்கள் விடுதலை முன்னணி
9. புரட்சிகர மக்கள் முன்னணி (மணிப்பூர்)
10. திரிபுரா புலிகள் இயக்கம்
11. திரிபுரா தேசிய விடுதலை முன்னணி
12. தேசிய விடுதலை கவுன்சில்
13. ஆக்சிக் தேசிய தன்னார்வலர் கவுன்சில்
14. பாபர் கால்சா இன்டர்நாசனல்
15. காலிஸ்தான் போர்ப் படை
16. சர்வதேச சீக்கியர் இளைஞர் சங்கம்
17. லஸ்கர் - இ - தொய்பா
18. ஜெய்ஸ் - இ - முகமது
19. ஹர்கத் - உல் - முஜாஹிதீன்
20. ஹிஸ்ப் - உல் - முஜாஹிதீன்
21. அல் - உமர் - முஜாஹிதீன்
22. ஜம்மு காஸ்மீர் இஸ்லாமிய முன்னணி
23. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்
24. இந்திய இஸ்லாமிய மாணவர் இயக்கம்
25. தீன்தர் அஞ்சமன்
26. மக்கள் யுத்தக் குழு
27. மாவோயிஸ்ட் பொதுவுடைமை மையம்
28. அல் பாட்ர்
29. ஜாமியத் - உல் - முஜாஹிதீன்
30. அல் - கொய்தா
31. துக்த்ரான் - இ - மில்லட்
32. தமிழ்நாடு விடுதலைப் படை
33. தமிழ் தேசிய மீட்புப் படை
34. அகில பாரத நேபாள ஒருங்கிணைந்த சமாஜம்

தகவல்: மாதவன்

தோழர் தங்கவடிவேல் மறைவுக்கு அஞ்சல்!

இலங்கையின் வடபகுதிக் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தின் சுமார் 60 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இணைந்து வேலை செய்து வந்த தோழர் கணபதி தங்கவடிவேல், 2014 யூலை மாதம் 29ஆம் திகதி தமது 83ஆவது வயதில் காலமாகிவிட்டார் என்பதை மிகுந்த கவலையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

மல்லாகத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட தோழர் தங்கவடிவேல், மீக நீண்டகாலம் வடமராட்சி கம்பர்மலையில் வாழ்ந்தவராவார். ஆசிரியத் தொழிலை மேற்கொண்ட அவர், ஓய்வுபெற்ற பின்னர் பிரித்தானியாவில் குடியேறி மனைவி, பிள்ளைகளுடன் வாழ்ந்துவந்தார். அண்மையில் இலங்கை சென்றிருந்த வேளையில் நோய்வாய்ப்பட்ட நிலையில் சிகிச்சை பலனளிக்காமல் கொழும்பினுள்ள தனியார் வைத்தியசாலையில் காலமானார். அவரது இறுதிச் சடங்குகள் கம்பர்மலையில் நடைபெற்றன.

தோழர் தங்கவடிவேல்

தோழர் தங்கவடிவேல் கல்விச் சேவையில் இணைந்த பின்னர், கம்பர்மலை அரசினர் பாடசாலை, பதுளை தர்மதாதா பாடசாலை, பதுளை சரஸ்வதி மாகாவித்தியாலயம், உட்பிட்டி அமெரிக்க மிசன் கல்வாரி என்பனவற்றில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். அத்துடன் சிறந்த விளையாட்டு வீரரான அவர், அகில இலங்கை கரப்பந்தாட்ட வீரர்களில் ஒருவராகவும் திகழ்ந்தார்.

அவரது கலை இலக்கிய, சமூகச் செயற்பாடுகளைப் பொறுத்தவரையில் சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபை, தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கம், முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம், தொண்டமானாறு வாசகசாலையும் சனசமூக நிலையமும், கம்பர்மலை கலைவாணி வாசகசாலை என்பனவற்றுடன் இணைந்து ஈடுபாட்டுடன் பணியாற்றியவராவார்.

தோழர் தங்கவடிவேல் அவர்களின் பிரிவால் வாடும் அவரது குடும்பத்துக்கு அனாதாபம் தெரிவிப்பதுடன், அவரது மறைவுக்கு தனது இதயபூர்வமான அஞ்சலியையும் 'வானவில்' தெரிவித்துக் கொள்கிறது. *

யுத்தங்களில் நீதியான யுத்தங்கள் அநீதியான யுத்தங்கள் என இரண்டு வகை வகை உண்டு என்பதை வரலாறு காட்டுகின்றது. முற்போக்கான எல்லா யுத்தங்களும் நீதியானவை. முற்போக்கை தடுக்கும் எல்லா யுத்தங்களும் அநீதியானவை. கம்யூனிஸ்டுகளாகிய நாம் முற்போக்கை தடுக்கின்ற அநீதியான யுத்தங்கள் எல்லாவற்றையும் எதிர்க்கின்றோம். ஆனால் முற்போக்கான, நீதியான யுத்தங்களை நாம் எதிர்ப்பதில்லை. கம்யூனிஸ்டுகளாகிய நாம் நீதியான யுத்தங்களை எதிர்க்காதது மாத்திரமல்ல, அவற்றில் ஊக்கமாக பங்கும் ஆற்றுகின்றோம். அநீதியான யுத்தங்களை பொறுத்த வரையில், முதலாவது உலகப் பெரும் போர் ஓர் உதாரணமாகும். இதில் இரு தரப்பும் ஏகாதிபத்திய நலன்களுக்காகப் போரிட்டன. எனவே உலக கம்யூனிஸ்டுகள் அனைவரும் அந்த யுத்தத்தை உறுதியாக எதிர்த்தார்கள். இத்தகைய ஒரு யுத்தத்தை எதிர்க்கும் வழி, அது வெடித்தெழுவதற்கு முன், அதைத் தடுக்கச் சாத்தியமான அனைத்தையும் செய்வதே. அது ஒருக்கால் வெடித்ததும், சாத்தியமான போதெல்லாம் யுத்தத்தை யுத்தத்தால் எதிர்க்க வேண்டும்; அநீதியான யுத்தத்தை நீதியான யுத்தத்தால் எதிர்க்க வேண்டும்.

-மா சே துங்

துளிகள்

தமிழ்நாட்டில் பிலோ இருதயநாத் என்ற ஒருவர் வாழ்ந்து இப்பொழுது மறைந்துவிட்டார் (1916 – 1992). 25 வருடங்களாக ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த அவர், பின்னர் இந்தியா முழுவதும் சைக்களில் சுற்றித் திரிந்து பழங்குடி மக்களைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்தார்.

அவர் தன்வாழ்நாள் முழுவதும் பழங்குடியினர் பற்றி ஏறத்தாழ 5,000 வரையிலான கட்டுரைகளை சுமார் 60 பத்திரிகைகளில் எழுதியிருக்கிறார்! ஆனால் கவலை என்னவெனில், அவர் எழுதிய கட்டுரைகள் இதுவரை முழுமையாகத் தொகுக்கப்படவில்லை. அவர் பழங்குடிகள் வாழ்ந்த காடுகள், மலைகளில் சேகரித்த ஏராளமான பொருட்கள், அங்கு எடுத்த புகைப்படங்கள், அவர்களிடம் சேகரித்த அரியவகை மூலிகைகள் என்பனவற்றுக்கும் என்ன நடந்தது என்பதும் தெரியவில்லை என அவரை அறிந்தவர்கள் கவலை வெளியிட்டுள்ளனர்.

1990களுக்குப் பின்னர் ஆசிய நாடுகளின் ஆயுத தளபாட இறக்குமதி மொத்த உலகத் தொகையில் 15 வீதத்திலிருந்து 41 வீதமாக அதிகரித்துள்ளது. அவைகளுடைய மொத்த இராணுவச் செலவினமும் 11 வீதத்திலிருந்து 20 வீதமாக அதிகரித்துள்ளது. இத்தகவலை அமெரிக்காவின் 'ரைம்' சஞ்சகையில் கட்டுரையொன்றை எழுதியுள்ள புலனாய்வு நிறுவனமொன்றின் தலைவரான Kaplan என்பவர் தெரிவித்திருக்கிறார். *

வெள்ளையர்கள் அழகுக்காகவும் பணத்துக்காகவும் தந்த யூகலிப்டஸ் என்ற நச்சு மரம்!

யூகலிப்டஸ் என்ற ஓங்கி உயர்ந்து வளர்ந்த மரங்களை இலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் பரவலாகக் காண முடியும். பெரும்பாலான காரியாலயங்களுக்கு முன்னாலும், சிலருடைய வீடுகளுக்கு முன்னாலும் அழகுக்காக இந்த மரத்தை வரிசையாக நடட்டு வைத்திருப்பர். இந்த மரத்தை அழகுக்காக மட்டுமின்றி, மரம் மற்றும் வீறகு போன்ற தேவைகளுக்காகவும் கூட சிலர் வளர்த்து வருகின்றனர்.

ஆனால் யூகலிப்டஸ் மரம் வேம்பு போல எமது கீழைத்தேச நாடுகளுக்கு உரிய நன்மை பயக்கும் ஒரு பாரம்பரியமான மரமல்ல. உண்மையில் இந்த மரத்தை ஆங்கிலேயர்கள் தமது குடியேற்ற நாடுகளில் ஒன்றான ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து கொண்டு வந்து இந்தியாவில் பரப்பினர். விரைவாகவும் ஓங்கியும் வளரக்கூடிய மரம் என்பதால் அவர்கள் இந்த மரத்தை இந்தியாவில் பரவலாக அறிமுகம் செய்ததுடன், அதை உற்பத்தி செய்த பொதுமக்களிடமிருந்து அந்த மரங்களை வாங்கி அவர்களையும் அதில் ஈடுபட ஆசையூட்டினர்.

ஆனால் உண்மையில் இந்த மரம் சுற்றுச்சூழலை முற்றாக நாசமாக்கக்கூடிய ஒரு நச்சு மரம். நாம் தண்ணீர் ஊற்றுவதை எதிர்பார்க்காத இந்த மரம் நிலத்தடி நீரை மிக வேகமாக உறிஞ்சக்கூடியது. உதாரணமாக, ஒரு மனிதனுக்கு 8 மணித்தியாலங்களுக்குத் தேவையான நீரை சிறிது நேரத்தில் உறிஞ்சிவிடும். அதுமாதிரிமின்றி காற்றிலுள்ள ஈரப்பதனையும் மிக வேகமாக உறிஞ்சக்கூடியது.

இந்த மரங்கள் மிக வேகமாக வேர்கள் மூலம் இனப்பெருக்கம் செய்யக்கூடியவை. எனவே இந்த மரத்தின் விபரீதம் தெரியாமல் மக்கள் போட்டிபோட்டுக்கொண்டு இதன் கன்றுகளைப் பிடுங்கிச் சென்று தமது காணிகளில் நாட்டி விடுவர். அதன் மூலம் தமது காணிகளையும், சுற்றிவர உள்ள

நிலங்களையும் பாலை நிலமாக்கி விடுவர்.

வெள்ளைக்காரர்கள் எமது நிலமும் நீரும் எக்கேடுகெட்டாலும் தமக்கு அக்கறையில்லை, தமது இலாபம் ஒன்றே குறிக்கோள் எனக்கருதி எமது நாடுகளை ஆட்சி செய்தவர்கள். அவர்கள் எமக்கு அரசியல் ரீதியான, கலாச்சார ரீதியான கேடுகளை மட்டுமின்றி, இவ்வாறான விசச் செடிகளை எமது மண்ணில் நாட்டி சுற்றுச்சூழலையும் மாசுபடுத்தி வைத்துவிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள்.

எனவே நாம் அவர்களால் எமக்கென வழங்கப்பட்ட ஒவ்வொன்றையும் மிகக் கவனமாகப் பரிசீலித்த பின்னரே அவற்றைப் பயன்படுத்த வேண்டும். அவர்கள் தந்த கூடாதவற்றைத் தூர விசி எறிந்துவிட வேண்டும். அதில் இந்த யூகலிப்டஸ் என்ற நச்சு மரமும் ஒன்று. *

தெரிந்த திருக்குறள் தெரியாத பல தகவல்:

தமிழில் உள்ள நூல்களிலேயே சிறப்பிடம் பெற்ற நூல் திருக்குறள். இது மனித வாழ்வின் முக்கிய அங்கங்களாகிய அறம் அல்லது தர்மம், பொருள், இன்பம் அல்லது காமம் ஆகியவற்றைப்பற்றி விளக்கும் நூல். இந்நூலை இயற்றியவர் திருவள்ளுவர் என்றும் அனைவருக்கும் தெரியும். இந்த திருக்குறளைப்பற்றி சில அரிய தகவல்கள்:

திருக்குறள் முதன்முதலில் அச்சிடப்பட்ட ஆண்டு - 1812

திருக்குறளின் முதல் பெயர் - முப்பால்

திருக்குறளில் உள்ள அதிகாரங்கள் - 133

திருக்குறள் அறத்துப்பாலில் உள்ள குறட்பாக்கள் - 380

திருக்குறள் பொருட்பாலில் உள்ள குறட்பாக்கள் - 700

திருக்குறள் காமத்துப்பாலில் உள்ள குறட்பாக்கள் - 250

திருக்குறளில் உள்ள மொத்த குறட்பாக்கள் - 1330

திருக்குறள் அகரத்தில் தொடங்கி அகரத்தில் முடிகிறது.

திருக்குறளில் உள்ள சொற்கள் - 14,000

திருக்குறளில் உள்ள மொத்த எழுத்துக்கள் - 42,194

திருக்குறளில் தமிழ் எழுத்துக்கள் 247இல், 37 எழுத்துக்கள்

இடம் பெறவில்லை

திருக்குறளில் இடம்பெறும் இருமலர்கள் - அனிச்சம், குவளை

திருக்குறளில் இடம்பெறும் ஒரே பழம் - நெருஞ்சிப்பழம்

தொடர்ச்சி 14ம் பக்கம் பார்க்க..

ஜே.வி.பியின் 1971 ஏப்ரல் ஆயுதக் கிளர்ச்சியின் 43ஆவது ஆண்டு நினைவாக ஒரு கண்ணோட்டம்: பகுதி 4

ஜே.வி.பியினால் என்றும்பே பதிலளிக்க முடியாமல் போன கேள்வி!

1971 ஏப்ரல் ஜே.வி.பி கிளர்ச்சியின் போது ஆயுதப்படைகளினால் கொல்லப்பட்ட அதன் உறுப்பினர்கள் தவிர, கைதுசெய்யப்பட்டவர்களையும் சரணடைந்தவர்களையும் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க தலைமையிலான கூட்டரசாங்கம் புனர்வாழ்வுக்கு உட்படுத்தியது. அதற்காக கிளிநொச்சியிலுள்ள அக்கிராயன் குளத்தில் தனிமையான காட்டுப் பிரதேசத்தில் முகாம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது.

அந்த நேரத்தில் 1970 பொதுத்தேர்தலில் தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில் போட்டியிட்டு வெற்றிபெற்ற வீ.ஆனந்தசங்கரி கிளிநொச்சித் தொகுதி நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தார். (இப்பொழுது ஆனந்தசங்கரி தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணித் தலைவராக இருக்கிறார்) அப்பொழுது தமிழரசுக் கட்சியும் தமிழ் காங்கிரசும் சேர்ந்து உருவாக்கிய தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி உருவாகி இருக்கவில்லை. 25 வருடங்களாக இந்த இரு தமிழ் கட்சிகளுக்கும் இடையில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த நாய்ச்சண்டை தொடர்ந்து கொண்டிருந்த நேரம் அது.

ஆனந்தசங்கரி முன்னர் 1965 பொதுத்தேர்தலில் லங்கா சமசமாஜக் கட்சி சார்பில் கிளிநொச்சித் தொகுதியில் போட்டியிட்டிருந்தபடியால், 1970இல் வெற்றி பெற்று ஆட்சிக்கு வந்த சிறிமாவோ தலைமையிலான அரசில் அப்பொழுது அங்கம் வகித்துக் கொண்டிருந்த சமசமாஜக் கட்சியில் மீண்டும் சேர்ந்து பிரதி அமைச்சர் பதவியொன்றைப் பெறப்போகிறார் என்ற ஒரு வதந்தியை தமிழரசுக் கட்சியினர்

கிளப்பி விட்டிருந்தனர்.

இந்தப் பின்னணியில் அக்கிராயனில் ஜே.வி.பியினருக்கு புனர்வாழ்வு அளிப்பதற்கு உருவாக்கப்பட்ட முகாமை சிங்களக் குடியேற்றம் என்றும், அதற்கு ஆனந்தசங்கரி துணை போகிறார் என்றும், அவரை ஒரு “துரோகி” என்றும் வசைபாடி கவிதையொன்றை எழுதிய தமிழரசுக் கட்சியின் ஆஸ்தானக் கவிஞர் காசி ஆனந்தன் (காத்தமுத்து சிவானந்தன்) அதை ‘சுதந்திரன்’ பத்திரிகையில் பிரசுரித்திருந்தார். ஆனால் கிளப்பிவிட்ட புரளி போல அக்கிராயனில் சிங்களக் குடியேற்றம் எதுவும் நடைபெறவும் இல்லை, ஆனந்தசங்கரி அரசுடன் இணையவும் இல்லை.

1977 பொதுத்தேர்தலில் ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தன தலைமையில் ஐக்கிய தேசியக்

கட்சி அமோக வெற்றி பெற்று ஆட்சியைப் பிடித்தது. அவர் ஆட்சியைப் பிடித்ததும் அதிரடியாக சில நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார்.

ஈயராஜன்

முதலாவதாக, தென்னிலங்கையில் வாழ்ந்த தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக வன்செயலைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டார். பின்னர் அந்த வன்செயலைச் செய்தது இடதுசாரிக் கட்சிகள் என்று பொய்யாகக் குற்றஞ்சாட்டி, அக்கட்சிகளைத் தடை செய்தார். அக்கட்சிகள் வெளியிட்டு வந்த 'அத்த', 'ஜனதின்' தினசரிகளையும் தடை செய்தார்.

இரண்டாவதாக, இடதுசாரிக் கட்சிகளைத் தடை செய்துவிட்டு, ஜே.வி.பி தலைவர்களையும், அதன் உறுப்பினர்களையும் நிபந்தனை எதுவுமின்றி விடுதலை செய்தார். (ஜே.வி.பி ஒரு இடதுசாரிக் கட்சி அல்ல என்பது அவருக்குத் தெரியும்) விடுதலை செய்யப்பட்ட ஜே.வி.பி தலைவர் ரோகண விஜேவீரவை ஜே.ஆர்.அரசில் நிதி அமைச்சராக இருந்த ரொனி டிமெல்லின் மனைவி வந்து சிறைச்சாலையிலிருந்து காரில் ஏற்றிச் சென்றதாகத் தகவல்கள் வெளியாகின. ஜே.ஆரின் இந்த நடவடிக்கை ஜே.வி.பிக்கும் ஐ.தே.கவுக்கும் இருந்த ஏதோ ஒருவகை உறவைத் துலாம்பரப்படுத்தியது.

மூன்றாவதாக, சிறிமாவோவின் குடியியல் உரிமையைப் பறித்து அவரை அரசியல் அனாதையாக்கினார்.

ஜே.ஆர். தமக்குச் செய்த உதவிக்கு ஜே.வி.பியினரும்

உடனடியாகவே கைம்மாறு செய்யத் தொடங்கினர். விடுதலையான ரோகண விஜேவீர, நாடு முழுவதும் சுற்றுப்பயணம் செய்து, "பண்டாரநாயக்க வமிசத்தின் முடிவு", "கொரகொல்லை வளவின் வீழ்ச்சி" என்ற தலைப்புகளில் சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்கும், சிறீமாவோ குடும்பத்துக்கும் எதிராக பொதுக்கூட்டங்கள் நடாத்திப் பிரச்சாரம் செய்தார். ஐ.தே.கவின் வேண்டுகோள் அல்லது ஆலோசனையின் பேரிலேயே விஜேவீர இந்த மாதிரியான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருக்கலாம் என்ற அபிப்பிராயம் அப்பொழுது அரசியல் வட்டாரங்களில் நிலவியது.

மறுபக்கத்தில் ஜே.வி.பியின் ஆயுதக் கிளர்ச்சி நாடு தழுவிய ரீதியில் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி இருந்தது. அவர்களது கிளர்ச்சி தோல்வி அடைந்திருந்தாலும், அவர்கள் மீது மக்களுக்கு - குறிப்பாக இளைஞர்களுக்கு ஒரு அனுதாபமும் ஆக்சிப்பும் ஏற்பட்டிருந்தது. தமிழ் இளைஞர்கள் மத்தியிலும் ஓரளவுக்கு ஜே.வி.பி மீது ஒரு ஈர்ப்பு ஏற்பட்டிருந்தது.

அதற்குக் காரணம் அதுவரை காலமும் ஆயுதப் புரட்சி பற்றிப் பேசி வந்த நா.சண்முகதாசன் தலைமையிலான புரட்சிகர கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நடைமுறையில் அதற்காக முயற்சிக்காததால், அக்கட்சியை நம்பியிருந்த பெருந்தொகையான தமிழ் இளைஞர்கள் - இவர்களில் பெருவாரியானவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட இளைஞர்கள் - அக்கட்சி மீது நம்பிக்கை இழந்திருந்தனர். ஜே.வி.பி கிளர்ச்சியின் பின் அக்கட்சியின் தலைமை மீது கீழ்மட்ட அணிகளுக்கு நம்பிக்கையின்மையும், குழப்பங்களும், பிளவுகளும் ஏற்பட்டிருந்தன.

ஜே.ஆர்.அரசாங்கம் ஜே.வி.பி தலைவர்களை விடுதலை செய்தபின்னர், அந்த இயக்கம் தமிழ் பகுதிகளிலும் தனது வேலைகளைச் செய்ய

ஆரம்பித்தது. அதற்கு ஒரு காரணம் விஜேவீர யாழ்ப்பாணச் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த நேரம் அவருடன் முரசுமோட்டையைச் சேர்ந்த சில கம்யூனிஸ்ட் தோழர்களும் ஒன்றாக வைக்கப்பட்டிருந்தனர். அவர்கள் விஜேவீரவுக்கு சாரம், துவாய், சவர்க்காரம் போன்றன கொடுத்து உதவியதுடன், தமிழும் கற்றுக் கொடுத்திருக்கின்றனர்.

எனவே அவர் விடுதலையாகி வந்து, யாழ்ப்பாணம் முற்றுவெளி மைதானத்தில் ஜே.வி.பி நடாத்திய பொதுக்கூட்டத்திற்கு வந்தபோது, நேரடியாக முரசுமோட்டை சென்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த தங்கத்துரை என்ற தோழரை அழைத்து வந்து கூட்ட மேடையிலும் அவரை ஏற்றி அறிமுகம் செய்ததுடன், தனக்கு உதவியதற்காக தமிழ் தோழர்களுக்கு பகிரங்கமாக நன்றியும் தெரிவித்தார். பின்னர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடன் வேலை செய்த பா.கணேசபிள்ளையை கிளிநொச்சி அமைப்பாளராகவும் நியமித்தார்.

அத்துடன் பொன்சேக என்ற ஜே.வி.பி உறுப்பினர் ஒருவரை தமது இயக்கத்தின் யாழ்ப்பாண அமைப்பாளராக நியமித்து, சுன்னாகத்தில் காரியாலயம் ஒன்றையும் திறந்து செயற்பட்டனர். இருந்தாலும் ஜே.வி.பி தேசிய இனப்பிரச்சினையில் தமது கொள்கை என்ன என்பதை அந்தக் காலகட்டத்தில் தெளிவாக முன்வைக்கவில்லை. ஆரம்ப காலங்களில் தமிழ் மக்களுக்கு சுயநிர்ணய உரிமை இருக்கிறது என்று பொதுவாகச் சொல்லி வந்தார்கள். பின்னர் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட வேண்டும் என மொட்டையாகச் சொல்லினர். (இன்றும் அந்தப் பல்லவியையே பாடுகின்றனர். ஆனால் நடைமுறையில் தேசிய இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாண எடுத்த முயற்சிகள் எல்லாவற்றையும் எதிர்த்தே வந்திருக்கின்றனர்)

1977இல் ஜே.ஆர்.அரசாங்கம் ஆட்சிக்கு வந்ததை அடுத்து

தேசிய இனப்பிரச்சினை தீவிரமடைந்து, அது பின்னர் கொடிய உள்நாட்டு யுத்தமாகவும் மாறியது. அதைத் தொடர்ந்து ஜே.வி.பி தனது தமிழ் பகுதி வேலைகளை முற்றிலுமாக நிறுத்திக் கொண்டது. அத்துடன் முற்றுமுழுதாக ஒரு சிங்கள தேசியவாத இயக்கமாகவும் செயற்படத் தொடங்கியது. இங்கு ஒரு சம்பவத்தைக் குறிப்பிடுவது அவசியமானது.

1977இல் ஜே.ஆர்.ஆட்சிக்கு வந்த பின்னரான காலகட்டத்தில் ஜே.வி.பியின் பொதுச்செயலாளராக லயனல் போபகே என்பவர் இருந்தார். அந்த நேரத்தில் கொழும்பு வாழ் தமிழ் மக்களுக்கு தமது கொள்கைகளை விளக்குவதற்காக வெள்ளவத்தை இராமகிருஷ்ண மண்டபத்தில் ஜே.வி.பியினர் கூட்டம் ஒன்றை ஒழுங்கு செய்தனர். கூட்டத்துக்கு பொன்சேக தலைமைதாங்க, லயனல் போபகே பிரதம பேச்சாளராகக் கலந்து கொண்டார். பெருந்தொகையான கொழும்பு வாழ் தமிழ் மக்களும், தமிழ் இளைஞர்களும் அக்கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டனர்.

அந்த நேரத்தில் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக இனவன்செயல் ஒன்றை நடாத்தி முடித்திருந்த ஜே.ஆர். அரசாங்கம், மீண்டும் தமிழ் பகுதிகளில் சிங்களக் குடியேற்றத்தை ஆரம்பிக்கும் முஸ்தீபுகளிலும், மும்மொழித் திட்டம் என்ற பெயரில் சிங்கள மொழித் திணிப்பு நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட ஆரம்பித்திருந்தது. எனவே ஜே.வி.பி இந்த விடயங்களில் என்ன நிலைப்பாடு கொண்டுள்ளது என அறிய விரும்பிய முற்போக்கு இளைஞர்கள் சிலர், அப்பொழுது புரட்சிகர கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடன் வேலை செய்து கொண்டிருந்த தோழர் வி.விசுவானந்ததேவன் (பின்னர் என்.எல்.எப்.ரி இயக்கத்தை உருவாக்கிய முக்கியஸ்தர்களில் ஒருவர்) தலைமையில் ஜே.வி.பி பேச்சாளரிடம் மூன்று கேள்விகளை எழுப்பினர்.

அதில் ஒரு கேள்வியான ஜே.ஆரின் மும்மொழித் திட்டம் குறித்து கருத்துரைத்த லயனல் போபகே, எல்லோரும் மூன்று மொழிகளையும் படிக்க வேண்டும் எனச் சொல்லி, ஜே.ஆரின் திட்டத்தை ஆமோதித்துக் கொண்டார்.

அடுத்த கேள்வியான திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றம் பற்றிய கேள்விக்கு பதிலளித்த அவர், இலங்கையில் எல்லோரும் எல்லா இடங்களிலும் வாழலாம் என்று சொல்லி கேள்வியின் அடிப்படையைத் திரித்துவிட்டார்.

ஆனால் முக்கியமான ஒரு கேள்விக்கு அவர் பதிலளிக்கவில்லை. "அதாவது இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வுகாண வேண்டும் என்று ஜே.வி.பி சொல்லி வருகின்றது. அந்தத் தீர்வு நடைமுறையில் அதாவது நிர்வாக அமைப்பு ரீதியாக எவ்வாறு இருக்கும்? சமஸ்தியா, பிரதேச சுயாட்சியா அல்லது ஒற்றையாட்சி அடிப்படையிலானதா? இதில்

எந்த வகை?" என்ற அடிப்படையில் கேள்வி முன்வைக்கப்பட்டது.

ஆனால் அந்தக் கேள்விக்குப் பதிலளிக்காத லயனல் போபகே, இந்தக் கேள்வி பற்றி தமது இயக்க மத்தியகுழுவில் விவாதித்த பின்னர், தமது கட்சிப் பத்திரிகையான 'செஞ்சுக்கதி'யில் அதற்கு விளக்கம் தரப்படும் எனச் சொல்லி நழுவிக்கொண்டார். ஆனால் இன்றுவரை போபகேயோ அல்லது ஜே.வி.பியின் வேறு எந்தத் தலைவரோ அந்தக் கேள்விக்குப் பதில் தரவில்லை. இனிமேலும் ஒருபோதும் பதில் தரப்போவதில்லை என்பதை ஜே.வி.பியின் போக்கைப் பார்த்தால் புரியும்.

மாறாக அவுஸ்திரேலியாவுக்கு இடம் பெயர்ந்து அங்கு வாழ்ந்துவரும் போபகே, அங்கு புலிக் கோஸ்டிகளுடன் கூடிக்குலாவுவதுடன், இலங்கை அரசாங்கம் தமிழ் மக்களை அடக்கி ஒடுக்கி வருகிறது எனவும் புதிய பல்லவி பாடி, தமிழ் மக்களின் ஆத்மார்த்த நண்பராகத் தன்னை விளம்பரப்படுத்தி வருகின்றார்.

பிற்காலத்தில் இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தத்தை எதிர்த்து ஜே.வி.பி நடாத்திய இந்திய எதிர்ப்பு, தமிழ் மக்கள் எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளையும், தம்மை எதிர்த்த பொதுமக்களை கொன்று குவித்ததையும், விஜேவீரவினதும் ஏனைய தலைமை உறுப்பினர்களினதும் அழிவையும், அதன் பின்னரான ஜே.வி.பி தலைமை யுத்த நடவடிக்கைகளில் தன்னை முழுமையாக இணைத்துக் கொண்டதையும், சந்திரிகா கொண்டு வந்த தீர்வுத் திட்டத்தை ஐ.தே.கவுடனும் ஏனைய பேரினவாத சக்திகளுடனும் சேர்ந்து முறியடித்ததையும், இந்தக் கட்டுரைத் தொடர் ஆராயவில்லை. அவை தனியாக ஆராயப்பட வேண்டியவை என்றபடியால் இந்தக் கட்டுரைத் தொடர் இத்துடன் முடிவுக்கு வருகின்றது.

(இத்தொடர் முடிவுற்றது)

<p>11ம் பக்கத்தொடர்ச்சி...</p> <p>திருக்குறளில் இடம்பெறும் ஒரே விதை - குன்றிமணி</p> <p>திருக்குறளில் பயன்படுத்தப்படாத ஒரே உயிரெழுத்து - ஓன</p> <p>திருக்குறளில் இருமுறை வரும் ஒரே அதிகாரம் - குறிப்பறிதல்</p> <p>திருக்குறளில் இடம்பெற்ற இரண்டு மரங்கள் - பனை, மூங்கில்</p> <p>திருக்குறளில் அதிகம் பயன்படுத்தப்பட்ட (1705) ஒரே எழுத்து - னி</p> <p>திருக்குறளில் ஒரு முறை மட்டும் பயன்படுத்தப்பட்ட இரு எழுத்துக்கள் - ள்,ங்</p> <p>திருக்குறளில் இடம்பெறாத இரு சொற்கள் - தமிழ், கடவுள்</p> <p>திருக்குறள் மூலத்தை முதன் முதலில் அச்சிட்டவர் - தஞ்சை ஞானப்பிரகாசர்.</p> <p>திருக்குறளுக்கு முதன் முதலில் உரை எழுதியவர் - மணக்குடவர்</p>	<p>திருக்குறளை முதன் முதலில் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவர் - ஜி.யு.போப்</p> <p>திருக்குறள் உரையாசிரியர்களுள் 10 - வது உரையாசிரியர் - பரிமேலழகர்</p> <p>திருக்குறளில் இடம்பெறாத ஒரே எண் - ஒன்பது.</p> <p>திருக்குறளில் கோடி என்ற சொல் ஏழு இடங்களில் இடம்பெற்றுள்ளது.</p> <p>எழுபது கோடி என்ற சொல் ஒரே ஒரு குறளில் இடம் பெற்றுள்ளது.</p> <p>ஏழு என்ற சொல் எட்டுக் குறட்பாக்களில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.</p> <p>திருக்குறள் இதுவரை 26 மொழிகளில் வெளிவந்துள்ளது.</p> <p>திருக்குறளை ஆங்கிலத்தில் 40 பேர் மொழிபெயர்த்துள்ளனர்</p> <p>திருக்குறள் நரிக்குறவர் பேசும் வக்போலி மொழியிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.</p> <p style="text-align: right;">தகவல்: இறையன்</p>
---	--

யார் புரட்சிகர மக்களின் பக்கத்தில் நிற்கிறாரோ அவர் ஒரு புரட்சிவாதி ஆவார். யார் ஏகாதிபத்தியம், நிலப்பிரபுத்துவம், அதிகார வர்க்க முதலாளித்துவம் ஆகியவற்றின் பக்கத்தில் நிற்கிறாரோ அவர் ஒரு எதிர் புரட்சி வாதி யாவார். யார் சொல்லளவில் மாத்திரம் புரட்சிகர மக்களின் பக்கம் நின்று, ஆனால் செயலளவில் வேறாக இருக்கிறாரோ, அவர் சொல்லளவில் மாத்திரம் புரட்சி வாதி யாவார். யார் சொல்லிலும் செயலிலும் புரட்சிகர மக்களின் பக்கத்தில் நிற்கிறாரோ அவர்தான் முற்றான புரட்சி வாதி யாவார்.

-மா சே துங்

பாலஸ்தீனத்தின் காலா பகுதியில் கடந்த ஒரு மாதத்திற்கும் மேலாக இஸ்ரேலிய ஆட்சியாளர்கள் நடாத்தி வரும் ஆகாய மற்றும் தரைவழித் தாக்குதல்களால் 2,000 மேற்பட்ட பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டதுடன், பெருமளவிலான சொத்துச் சேதமும் ஏற்பட்டுள்ளது. கொல்லப்பட்டவர்களில் பெருமளவிலான குழந்தைகள், பெண்கள், வயோதிபர்களும் உள்ளடங்குவர். இஸ்ரேலியப் படையினர் ஐ.நாவின் பாதுகாப்பு இடங்களைக்கூட இலக்கு வைத்துத் தாக்கி, அங்கு புகலிடம் கோரியிருந்த மக்களைக்கூடக் கொன்று குவித்துள்ளனர்.

பாலஸ்தீன மக்கள் மீதான இஸ்ரேலிய அரசின் தாக்குதல் நடைபெறுவது இதுதான் முதல் தடவையல்ல. 1947இல் பாலஸ்தீன மக்களின் நெஞ்சில் குத்திய ஈட்டியாக இஸ்ரேல் உருவாக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து, அந்த நாடு காலத்துக்காலம் பாலஸ்தீனர்களின் மீது தாக்குதல் நடாத்தி வருவதுடன், அவர்களது நிலங்களையும் படிப்படியாக அபகரித்து வருகின்றது. 1967இல் இஸ்ரேலுக்கும் அரபு நாடுகளுக்கும் இடையில் நடந்த யுத்தத்தில் இஸ்ரேல் கைப்பற்றிய பாலஸ்தீன - அரபு பிரதேசங்களிலிருந்து இஸ்ரேல் இன்று வரையும் வெளியேறாததுடன், அதன் பின்னரும் பாலஸ்தீனர்களின் பல நிலப்பரப்புகளைக் கைப்பற்றியுள்ளது.

இஸ்ரேலின் இந்த அடாவடித்தனங்களால் பல இலட்சம் பாலஸ்தீனர்கள் பல ஆண்டுகளாக அடிப்படை வசதிகளின்றி உள்நாட்டிலும், அயல் நாடுகளிலும் அகதிகளாக வாழ்வதுடன், இஸ்ரேலின் நீடித்த பொருளாதாரத் தடைக்கும் உள்ளாகியுள்ளனர். இதனால் அங்கு பிறக்கும் ஒவ்வொரு பாலஸ்தீனக் குழந்தையும் பிறக்கும் போதே இஸ்ரேல் மீதான வெறுப்புடன் பிறக்கும் சூழ்நிலைதான் நிலவுகின்றது.

இஸ்ரேலின் இந்தக் கொடுஞ் செயல்களைக் கண்டித்து பல தடவை ஐ.நா சபையிலும், பல உலக அமைப்புகளிலும் தீர்மானங்கள்

பாலஸ்தீனப் பிரச்சினையில் மேற்குலகின் இரட்டை வேடம்!

நிறைவேற்றப்பட்டும், அவற்றையெல்லாம் இஸ்ரேல் தூசுக்கும் மதிப்பதாக இல்லை. அதற்குக் காரணம் இஸ்ரேலின் உருவாக்கத்திலிருந்து இன்றுவரை பலம் வாய்ந்த மேற்கத்தைய முதலாளித்துவ நாடுகள் அதற்கு ஆயுத, அரசியல், பொருளாதார, இராஜதந்திர வழிகளில் தொடர்ந்து உதவி வருவதுதான்.

இந்த பலம் வாய்ந்த மேற்கு நாடுகள்தான் இஸ்ரேல் - பாலஸ்தீன நாடுகளுக்கிடையிலான பிரச்சினை தீராமல் இருப்பதற்கும், மத்திய கிழக்கில் அமைதியின்மை நிலவுவதற்கும் காரணகர்த்தாக்கள். இஸ்ரேல் 1947இன் பின்னர் உருவாக்கப்பட்ட நாடு என்ற வகையில், அந்த நாடு தமது மண்ணை அபகரித்த நாடு எனவே ஒவ்வொரு பாலஸ்தீனரும் உணர்ச்சிறார்கள். யூதர்கள் இரண்டாம் உலக யுத்த காலத்தில் ஹிட்லரின் ஜேர்மன் நாஜிகளால் இலட்சக்கணக்கில் படுகொலை செய்யப்பட்டவர்கள் என்ற வகையில் அவர்கள் மீது உலகம் முழுவதும் அனுதாபம் இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அந்த நாடு பாலஸ்தீனர்களுக்கு எதிராக இழைத்து வரும் கொடுமைகளால் அவர்கள் மீதான அனுதாபம் தலைகீழாக மாறியுள்ளது.

இஸ்ரேல் - பாலஸ்தீனப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில், இஸ்ரேல் ஒரு ஆக்கிரமிப்பு நாடு என்ற வகையிலும், பாலஸ்தீனம் தற்காப்புக்காகப் போராடும் நாடு என்ற வகையிலுமே பாலஸ்தீன மக்களாலும், உலக மக்களாலும்

பார்க்கப்படுகின்றது. உண்மையும் அதுதான். அப்படி இருந்தும் இஸ்ரேலின் அண்மைய பாலஸ்தீன மக்கள் மீதான படுகொலைகளையோ அல்லது முன்மைய கொடுஞ் செயல்களையோ மேற்கு நாடுகள் ஒருபோதும் கண்டித்து கிடையாது. அதுமாதிரியல்லாமல், இஸ்ரேல் தனது குடிமக்களைப் பாதுகாப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது நியாயமானது எனவும் வேதாந்தம் பேசியுள்ளன.

அதேநேரத்தில், இந்த மேற்கு நாடுகள் இலங்கை அரசு தனது குடிமக்களைப் புலிப் பயங்கரவாதிகளிடம் இருந்து பாதுகாப்பதற்காக உள்நாட்டில் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளையீட்டு வேறொரு நிலைப்பாட்டை எடுத்து, இலங்கைக்கு எதிராகப் பல்வேறு நெருக்கடிகளைக் கொடுத்து வருகின்றன. அதாவது, ஒரு நாடு இன்னொரு நாட்டை ஆக்கிரமித்ததற்கு ஆதரவு, மறுபக்கத்தில் ஒரு நாடு தனது சொந்த நாட்டுக்குள் எழுந்த பயங்கரவாதப் பிரச்சினையைத் தீர்த்ததற்கு எதிர்ப்பு. இதிலிருந்து மனித உரிமைகள், ஜனநாயகம், நாடுகளின் இறைமை போன்ற விடயங்களில் இந்த மேற்கு நாடுகள் போடும் இரட்டை வேடம் மீண்டும் ஒருமுறை அம்பலமாகியுள்ளது. இஸ்ரேல் - பாலஸ்தீனப் பிரச்சினை தீர்வதற்கும், அந்த இருநாடுகளின் மக்களும் அக்கம் பக்கமாக சமாதான சகஜிவனத்துடன் வாழ்வதற்கும் எடுக்க வேண்டிய முதல் நடவடிக்கை, மேற்கு நாடுகள் அங்கு தலையீட்டு குட்டையைக் குழப்பாமல் தடுப்பதுதான்.

- வி.இரங்கநாதன்

முன்பக்கத்தொடர்ச்சி...

அரசியலமைப்பில் பாராளுமன்றத்துக்கு அதிக அதிகாரம் இருந்து, ஆளும் கட்சி ஒரு தீர்மானத்தை அமுல்படுத்த முயற்சிக்கையில் அதை எதிர்க்கட்சி குழப்புக்கின்ற சூழ்நிலையில், நிறைவேற்று அதிகார முறையின் மூலம் அவ்வாறு நிகழும் சூழ்நிலை இல்லாமல் வீடயங்களை உறுதியாக நடைமுறைப்படுத்த முடியும் என்ற நோக்கிலேயே இந்த அரசியல் அமைப்பு கொண்டு வரப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டது.

ஆனால் முன்னெப்போதையையும் வீட இந்த அரசியல் அமைப்பின் கீழேயே நாடு நீண்ட காலம் அவசரகாலச் சட்டத்தின் கீழும், பயங்கரவாதச் சட்டத்தின் கீழும் ஆட்சி செய்யப்பட்டதுடன், இனப்பிரச்சினை உள்நாட்டு யுத்தமாகவும் உருவானது. இந்த நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறைமையைப் பயன்படுத்தி எந்தவொரு ஜனாதிபதியும் நல்ல வீடயங்கள் எதையும் செய்ததாக வரலாறு இல்லை.

இந்த அரசியல் அமைப்பை ஜே.ஆர்.அரசாங்கம் கொண்டுவந்த போது, எதிர்பாராத விபத்தாக பிரதான எதிர்க்கட்சியாக இருந்த தமிழர் வீடுதலைக் கூட்டணி எதிர்ப்புத் தொழிற்சாலை நடுவல் போக்கைக் கடைப்பிடித்தது.

ஆனால் யதார்த்தத்தில் உண்மையான எதிர்க்கட்சியாக இருந்த சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியும், இடதுசாரிக் கட்சிகளும், தொழிற்சங்கங்கள், வெகுஜன அமைப்புகள், மனித உரிமை அமைப்புகள் என்பனவும் இந்த அரசியல் அமைப்பை கடுமையாக எதிர்த்தன. இந்த அரசியல் அமைப்பின் கீழ் நாட்டை ஜ.தே.க அரசு எத்தகைய சீரழிவு நிலைக்கு இட்டுச் சென்றது என்பதை அதன் 17 வருட ஆட்சி எடுத்துக் காட்டியது.

இந்த அரசியல் அமைப்பின் கீழான ஜ.தே.கவின் 17 வருட எதேச்சாதிகார ஆட்சியை வீழ்த்தி 1994இல் பதவிக்கு வந்த சந்திரிகா குமாரதுங்க தலைமையிலான

கூட்டரசாங்கம், இந்த அரசியல் அமைப்பை ஒழித்துக் கட்டுவதாகச் சொல்லிக் கொண்டே பதவிக்கு வந்தது. ஆனால் அதை ஒழித்துக் கட்டுவதற்கு அவரது அரசாங்கம் எவ்வித நடவடிக்கையையும் எடுக்கவில்லை. அதுமாத்திரம் இல்லாமல், இந்த அரசியல் அமைப்பின் கீழ் அவர் மேலுமொரு தடவை ஜனாதிபதியாக இருந்துவிட்டுப் போனார்.

அதேபோல அவரது சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் ஜனாதிபதியாக தற்போதைய ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ச இரண்டாவது தடவையாகவும் தற்பொழுது இருந்து வருகிறார். அவரும் இந்த ஜ.தே.க கொண்டுவந்த எதேச்சாதிகார ஜனாதிபதி முறைமையை ஒழித்துக்கட்டும் விருப்பம் அற்றவராகவே இருந்து வருகிறார். அதுமட்டுமல்லாமல், ஜே.ஆர். கூட செய்ய நினைக்காத ஒரு திருத்தத்தை அவர் அரசியல் அமைப்பில் மேற்கொண்டுள்ளார். அதாவது அரசியல் அமைப்பில் 18ஆவது திருத்தம் ஒன்றைக் கொண்டுவந்து ஒருவர் இரண்டு முறைக்கு மேல் ஜனாதிபதியாக இருக்கக்கூடாது என்று இருந்த சரத்தை நீக்கிவிட்டுள்ளார். இதன் நோக்கம் தான் முடியுமான காலம் வரை பல தடவைகள் ஜனாதிபதி பதவி வகிப்பதற்கே என்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

இந்தத் தவறான திருத்தத்தை எதிர்த்திருக்க வேண்டிய அரசின் பங்காளிகளான இடதுசாரிக் கட்சிகள், மக்களுடைய எதிர்பார்ப்புக்கு மாறாக அந்த நேரத்தில் இந்தத் திருத்தத்தை பாராளுமன்றத்தில் ஆதரித்து வாக்களித்தன. தங்களுடைய நடவடிக்கை தவறு என்பதை இவ்வருடம் யூலை மாதத்தில் இரத்தினபுரியில் நடைபெற்ற தனது தேசிய மாநாட்டில்தான் காலம் பிந்தி கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சி சுய விமர்சன ரீதியில் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது.

தற்போது இடதுசாரிக் கட்சிகள் உட்பட நாட்டில் உள்ள பல அமைப்புகள் தற்போதைய

அரசியல் அமைப்பை மாற்ற வேண்டும் என கோரத் தொடங்கியுள்ளன. அவ்வாறு கோருபவர்களின் நோக்கம் வெவ்வேறு நோக்கங்கள் உடையவை என்ற போதிலும், ஜ.தே.கவின் இந்த அரசியல் அமைப்பு மாற்றப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை மிகவும் நியாயமானது.

ஏனெனில் தற்போதைய அரசியல் அமைப்பு எதேச்சாதிகாரம் மிக்க நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறையை மட்டும் கொண்டிருக்கவில்லை. விருப்பு வாக்கு என்ற ஒரே கட்சியினரே ஒருவரின் கழுத்தை மற்றவர் திருக்கும் கேடுகொட்ட முறையையும் கொண்டிருக்கிறது. எனவே இந்த மக்கள் விரோத அரசியல் அமைப்பை நீக்கிவிட்டு, அதன் இடத்தில் நாட்டு மக்கள் எல்லோரினதும் அபிலாசைகளைப் பூர்த்தி செய்யும், பாராளுமன்றத்துக்கு சகல அதிகாரங்களையும் வழங்கும் புதிய அரசியல் அமைப்பொன்றைக் கொண்டு வருவது அவசியமாகும். தாம் எப்போதும் வெற்றி பெறுவோம் என்ற இறுமாப்பில் இந்த அரசியல் அமைப்பை நீக்குவதற்கு தற்போதைய ஜனாதிபதியும் அரசாங்கமும் மறுக்குமாக இருந்தால், அவர்கள் மக்களால் நிராகரிக்கப் படுவதுடன், பின்னர் வரக்கூடிய மக்கள் விரோத, ஏகாதிபத்திய சார்பு அரசொன்று மிகவும் மோசமான முறையில் இந்த நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறையைப் பயன்படுத்தக்கூடும் என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறோம். *

“நான் சந்தைக்குச் செல்லும்போது, பூச்சி துளைத்த கத்தரிக்காயைத்தான் வாங்குவேன். பூச்சி துளைத்துள்ளதால் அக்கத்தரியை நஞ்சு மருந்துகள் தெளிக்கப்படாதது என்றும், மரபணு மாற்றம் ஏற்படாதது என்றும் அறிய முடிகிறது. எனக்கு தேவையற்ற புழு நுழைந்த பகுதியை வெட்டி வீசிவிட முடியும். நஞ்சை மரபிலோ தோலிலோ சுமந்திருந்தால் அதை நீக்க முடியாதல்லவா?” என்று ஓர் உழவியல் பேராசிரியர் பேசியிருக்கிறார்
நன்றி: விழிப்புணர்வு, தினமணி கதிர்

வட மாதாண முதலமைச்சர்ன் புதிய தண்டிப்பு!

சில வாரங்களுக்கு முன்னர் அளுத்தகமவிலும் வேறு சில பகுதிகளிலும் பேரினவாத சக்திகளால் முஸ்லீம் மக்களுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட தாக்குதல்கள் எந்தவிதத்திலும் நியாயப்படுத்தப்பட முடியாதவையாகும். இதற்கு முன்னரும் முஸ்லீம் மக்களுக்கு எதிராக பேரினவாத சக்திகளால் நாட்டின் பல பகுதிகளில் தொடர்ச்சியாக தாக்குதல்கள் நடாத்தப்பட்டு வந்துள்ளன. அவற்றுக்கான காரணம் இனவாத சிந்தனையே தவிர வேறொன்றும் அல்ல.

ஆனால் அண்மையில் வடமராட்சியில் கல்லூரி நிகழ்வொன்றில் பேசிய வட மாகாண முதலமைச்சர் சி.வி.விக்னேஸ்வரன், அளுத்தகமவில் நடைபெற்ற சம்பவங்களுக்கு பொருளாதாரம்தான் காரணம் என புதிய கண்டுபிடிப்பு ஒன்றைச் செய்திருக்கிறார். ("தேற்கில் முஸ்லீம்கள் பொருளாதார ரீதியில் முன்னேற்றம் கண்டு வருவதினைப் பொறுக்க முடியாத பெரும்பான்மையினத்தவர் முஸ்லீம்களை அடித்துத் துரத்தப் பார்க்கின்றார்கள் என வட மாகாண முதலமைச்சர் சி.வி.விக்னேஸ்வரன் தெரிவித்தார்" — தமிழ் மிரர் செய்தி)

அவர் சொல்வது போல பொருளாதாரமும் ஒரு காரணியாக இருந்தாலும், முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பில் போட்டி போடுவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கையில், அந்த வழிமுறையை விட்டுவிட்டு ஒரு இனத்தவர் மீது வன்செயல் தாக்குதல் நடாத்துவது இனவாத செயல் அல்லமால் வேறு என்ன?

தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான பேரினவாதிகளின் நடவடிக்கைகளை இனவாதம் எனக் கூச்சல் போடும் முதலமைச்சர் விக்னேஸ்வரனும், அவர் சார்ந்துள்ள தமிழரசுக் கட்சியும், முஸ்லீம்களின் பிரச்சினை என்று வரும்போது மட்டும் பூசி மெழுகி அதற்குப் பொருளாதாரக் காரணியை மட்டும் தேடுவதன் நோக்கம் என்ன?

இப்பொழுது சிங்களப் பேரினவாத சக்திகள் ஆங்காங்கே முஸ்லீம் மக்கள் மீது தாக்குதல்கள் நடாத்தி வருகின்றனரே ஒழிய, அவர்களை அவர்கள் வாழும் பகுதிகளிலிருந்து முற்றாக விரட்டி அடித்துவிடவில்லை.

ஆனால் முதலமைச்சர் விக்னேஸ்வரன் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பை உருவாக்கிய புலிகள், 1990 ஓக்ரோபரில் என்ன செய்தார்கள்? 2 மணி நேர அவகாசத்தில் புலிகள் வடக்கு முஸ்லீம்களை உடுத்த உடையுடன் அங்கிருந்து விரட்டிக்கவில்லையா? அதன்பின் அவர்களது வீடுகள், கடைகள் என்பனவற்றைக் கைப்பற்றி, அவர்களது சொத்துக்களைச் சூறையாடவில்லையா? இது தமிழ் இனவாத நடவடிக்கை என்பதுடன், இனச் சுத்திகரிப்பும் அல்லவா?

புலிகளின் இந்த நடவடிக்கையை மனதில் வைத்துத்தான் முன்னாள் நீதியரசரான விக்னேஸ்வரனின் சட்ட மூளை சாதாரணமாகச் சிந்தித்து இருக்கிறதோ தெரியவில்லை. அதாவது அளுத்தகம் சம்பவத்தை சிங்களப் பேரினவாதத்தின் செயற்பாடு என ஏற்றுக்கொண்டால், 1990இல் வடக்கில் முஸ்லீம்களுக்கு புலிகள் இழைத்த அநீதியையும் தமிழ் பேரினவாதம் என்று ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் அல்லவா? சரி, விக்னேஸ்வரன் சொல்வது போல அளுத்தகம் சம்பவம் பொருளாதார பொறாமையால் தான் ஏற்பட்டது என்றால், 1990இல் வடக்கில் புலிகளின் நடவடிக்கையும் கொருளாதார பொறாமையால் ஏற்பட்டது என விக்னேஸ்வரன் மறைமுகமாகச் சொல்ல வருகிறாரா?

முதலமைச்சர் விக்னேஸ்வரனின் இந்த காரணக் கண்டுபிடிப்புக்கு அவர் ஐக்கிய தேசியக் கட்சித் தலைவர் ரணில் விக்கிரமசிங்கவின் மூளையைக் கடன் வாங்கி இருக்கிறாரோ எனவும் எண்ணத் தோன்றுகிறது.

ஏனெனில் 1983இல் ரணிலின் மாமனாரான ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனவின் ஐ.தே.க அரசு தமிழர்களுக்கு எதிராக இலங்கையின் வரலாறு காணாத இனவன்செயலைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டது. அதற்கு எந்தப் பொருளாதார காரணியும் அடிப்படையாக

இருக்கவில்லை. ஒரேயொரு காரணி, புலிகள் யாழ்.திருநெல்வேலியில் 13 இராணுவத்தை கண்ணி வெடி மூலம் கொலை செய்தமையே. அதற்கு முதலும் 1977இல் ஜே.ஆர்.பதவி ஏற்றவுடனேயே தமிழர்களுக்கு எதிராக பெரிய வன்செயல் ஒன்று நடாத்தப்பட்டது. அப்பொழுது ஜே.ஆர். தமிழர்களைப் பார்த்து "சண்டை என்றால் சண்டை, சமாதானம் என்றால் சமாதானம்" என மார்தட்டினார்.

இந்த இரண்டு வன்செயல்களின் போதும் ரணில் தனது மாமனார் ஜே.ஆரின் அமைச்சரவையில் ஒரு முக்கியமான அமைச்சராக இருந்தார். ஆனால் 1983 வன்செயல் நடைபெற்று முடிந்து சில காலத்தின் பின்னர் ஊடகமொன்றுக்கு பேட்டியளித்த ரணில், கொழும்பு புறக்கோட்டைப் பகுதியில் தமிழர்களும், அவர்களது வர்த்தக நிலையங்களும் தாக்கப்பட்டதற்கு சில்லறை வர்த்தகத்தில் தமிழர்கள் ஈடுபட்டதால் சிங்களவர்களுக்கு ஏற்பட்ட கோபமே காரணம் என விளக்கம் அளித்தார். அதாவது அந்தப் பாரிய இனவன்செயலுக்கு பேரினவாதம் காரணமல்ல, பொருளாதாரப் போட்டிதான் காரணம் என முழுப் பூசனிக்காயை ஒரு பிடி சோற்றுக்குள் மறைக்க முயன்றார்.

ரணிலின் கருத்தை ஒத்த கருத்தையே முதலமைச்சர் விக்னேஸ்வரன் அளுத்தகம் சம்பவத்துக்கும் சொல்லிப் பிரச்சினையைத் திசைதிருப்பப் பார்க்கிறார். இதிலிருந்து ஓர் உண்மை தெளிவாகிறது. அதாவது சிங்களப் பேரினவாதியாக இருந்தாலென்ன, தமிழ் இனவாதியாக இருந்தாலென்ன, அவர்களது மூளைகள் ஒரே விதமாகத்தான் செயற்படுகின்றன என்பதே அது.

சரி இவை ஒருபுறமிருக்க, வடக்கிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லீம் மக்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து அவற்றுக்குத் தீர்வு காண்பதற்காக ஆணைக்குழுவொன்றைத் தான் அமைக்கப் போவதாக சில மாதங்களுக்கு முன்னர் முதலமைச்சர் விக்னேஸ்வரன் தெரிவித்திருந்தார். அந்த ஆணைக்குழு அமைக்கப்பட்டதா? அதன் உறுப்பினர்கள் யார் யார்? அந்த ஆணைக்குழு என்னென்ன நடவடிக்கைகளை இதுவரை எடுத்திருக்கிறது? போன்ற விடயங்களை அவர் பொதுமக்களுக்குத் தெரியப்படுத்தினால் பிரயோசனமாக இருக்கும். - விடாக்கண்டன்